

ORĠANA REXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

rızgari

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ ORGANI

Jı bo yekitiy én
yekbéj pésewa !

Ciddi birlikler için
ileri !

14

www.mezopotamya.com

PROTOKOL

0408 T

www.netewe.com

PÜSPAR/HAZİRAN 88

Berêz Celal Talabanî

Şekreterê Giştî yê Yekîtî Niştimanê Kurdistan (YNK)

Me banga we bi tarîxa 13 ê Adarê û bi navê "Bo partî û rêxistinên Kurdistana Tirkiye" wergirt.

Rêxistina me di organên xwe yên berpirsiyar de li ser banga we rawestiya,gihişt hin encaman û pêwist dît ku vê nameya vekirî bo bersiva banga we pêşkêş bike.

Berêz Celal Talabanî,

Ger bûyerên demên bihurî û tiştên ku tevgera Kurdî tehdît dikin nehata dîtin,bê guman ev banga we ya bo yekîtiyê gavekî baş bihata qebûlkirin.

Lê belê,gava bûyerên dema nêzîk û tiştên ku tevgera Kurdî tehdît dikin bînin ber çavan;ev banga yekîtiyê têkoşîna serxwebûn û azadiya netewa Kurd diajo nav macera û xebatên ku bo yekîtiyê tên kirin têkdibe (texrîb dike).Her wisa ev gava han xebatên tevgerên siyasî li Kurdistana Bakûr texrîb dike.

Gengaze,ku hûn van îddîayan hessasiyetekê ne bewîst bibînin.Lê mixabin siyaseta pratîka pêvajoya 30 salên dawî,ku em bi her awayî tê de jiyane,me mecbur dike,ku di têkoşîna gelê Kurd de,ku hebûna wê di bin tehdîda windabûnê de ye perpirsiyariyek mezin nîşan bidin.Ji ber van sedeman gelek hêzên dost carna li dijî rêxistina me rexneyên neheq girtine.Wusa çêbûbû,ku di navbera salên 80 û 84 an de tevgera me di Rojhilatanavîn de beramber tehdîdên tecrîda polîtîk ma bû.Wek nimûne,PKK'ê ku îro hûn dixwazin pê re yekîtı çêkin,wê demê di broşurên xwe yên erebî de bi îdîayên bê bingeh tevgera me îxbara rêxistinên Filîstînî dikir.Hê jî organên xwe yên weşanî de li dijî tevgera me bi awakî jî dûrê ehlaqa şoreşgerî û bê seviye tiştan dinivîsîne.Lê belê di gel van hemû tiştan,me dev ji prensîbên xwe yên bingehîn berneda.Em neketin nav bazariyên qirêj yên Rojhilatanavîn.

Wek hûn jî dizanin,Kurdistan,di tevlihevliya şerê yekemîn a cîhanê de ketibû rojeva dîrokê,hatibû behrkirin û perçekirin.Di navbera çar dewletan de hatibû kolonîkirin.Piştê wî berxwedanên glê Kurd,ku li dijî statûya koloniyê dom dikirin,bi hovîtî hatibûn perçiqandın.Gelê Kurd di nav xwînê de hat bindestkirin.Pirsa Kurdistanê jî ji rojeva dîrokê hatibû dûrxistin.

Îro birsa Kurdistanê bi awakî hîn firehtir di rojeva dîrokê de ye.Di vî maneyê de,berpirsiyariyên hêzên siyasî,nivîskar û hunermendên Kurdistanê gelek fireh û giran bûne.Em,wek rêxistinek siyasî di wê îddîayê de ne,ku em xwedî berpirsiyariyên şoreşgerî ne.Çi li ber polîsa siyasî,çi li bin azar,mahkeme û girtîxanan çi li sewya navnetewî be,em erk û berpirsiyariyên xwe bi qasê îmkan û jêhatibûrên xwe bi cih tînin.Me tu car dev ji prensîba têkoşîna îdeolojîk û dostaniya polîtîk berneda ye.Li gor baweriya me divê tevgera Kurdî bibe xwedî xetekî serbixwe.Gelê Kurd ji ber têkiliyên girêdayînê gelek derd û êş kişandiye.He jî dikşîne...

Berêz Celal Talabanî,

Gava me banga we wergirt;em ći nav vê çarçeweyê de li ser bangê bi awakî hûr sekinên,lê belê,em têneqihiştin sedema ittîfaqa we bi PKK re çiye.We ne berê û ne jî paşê ittîfaqa xwe bi "Ew Apoyê ku xwe di Rojhilatanavîn de di sîbera dewletekî de vedişêre" re,ku hûn di hevpeyvîna xwe de ji rojnama Kurdistan Press re dibêjin.We tu agahdarî neda tevgerên Kurdistana Bakûr.We qet guh neda tevgerên Kurdistana Bakûr,ku li gel PKK gelek problemên wan jî hebûn.Lê belê,di nav van tevgeran de PSKT,ku hûn dibêjin "dostên me kevnin" jî hebû.Dîtina PSKT li ser PKK -qet nebe jî dîtina dostên we yê

kevn- pevist dikir,ku ciddi bihata girtin.Ger bixwazin em dikarin ditinên PSKT li ser PKK bi hev re bixwinin.Di organa navendiya PSKT,Riya Azadi,hejmar 105 an de,nivisa,ku bi navê; "Gelo şerê gel e yan provakasyonek diji gel e?" wisa digot: "Hinekan vê rêxistinê wek rêxistinek niştimanperwer,lê xwedî xususiyetên terorist û xeletî diditin û hin jî kêm ji bin hinekan wusa dibînin.Le belê,ji despêke ve partiya me listik û planên dijmin bi vekirî dît û teşxiseki rast bo PKK danî;ew rêxistineke provakasyonê yê.Hewsarên wî di destê dijminên gelê me de ne."

"Ji ber ve yekê ne gangez (mimkin) e ku ew dev ji polîtîkaya provakasyonê,ku ji despêkê ve pê girtiye û dijminatiya hêzên welatparêz berde.Ger hinekan vêne di nav îhtîmalê de bibînin jî tenê xwe dixapînin û ev tewr wan li hember provakasyonê tîne cihê temaşevanan.Heta xwîn jî dide provakasyonê"

Wek hûn jî dibînin hêzêkî dost a,ku jê re bang hatibû şandin di vî babetê de xwedî dîtinên vekirî û zelal e.Em nizanin PSKT bersiva we daye yan ne,lê tê zanîn ku di dîtinên PSKT de hîn jî guhertin çênebûye.

Tiştê ku dixwuye;banga we ya yekîtiyê bi lez û bez hatiye kirin û ji bo tevgerên siyasî yen Kurdistana Bakûr emirwaqiyek e.Berê ku encama vê emirvaqî xwuya bibî,bi belavokekî ragiyandina bûyera ittîfaqê bi PKK re,emirvaqiya duyemîn e. Lê we di hevpeyvîna xwe de ku li Kurdistan Press'ê hatibû weşandin,digot; "Kurdistan Başûr ne mixtarê", "Kes ne mixtarê Kurdistanê ye", "Divê tevgerên Kurdistana Bakûr problemên xwe bi xwe çareser bikin".Ev têkiliyên ku we bi PKK re pêkanî li dervayî van îddiayên we de nin.

Berêz Talabanî,

Divê bê zanîn,berê ku hûn encamên banga xwe bistînin,têkiliya we dawî ku li gel PKK pêkhatiye û girêdayina pirsa Enî, ku yek jê giringtirin pirsa Têkoşîna Rizgariya Netewî ya Kurdistanê ye,bi yekîtiya YNK û PKK,di me de nerazîbûnek peydakiriye.Berê ku ittîfaqa we li gel PKK bê îmzakirin,bûyerên ku li Suriye çêbûbûn nerazibûna me (nereheti-acizî) zêdetir dike.Wek hûn jî dizanin li Suriye bi tarîxa Nîsana 1988 an belavokekî hat weşandin.Ew belavok jenosîda Helebçe rûswa dikir.Di dema amedekirina belavokê de endamek ji Polît Bûroya YNK hatibû Şamê;lê,neheştibûn ji balafirgehê bikeve hundir.Belevokekî danîbûn pêş wî,ku îmze bikî...Piştê ku belavok ji alî YNK ve hate îmzekirin,hiştin ku bikevê hundir. Ji xwe hûn jî piştî wî çûn Şamê!Ev malumatên han di derdora kesên siyasî bûn.Çavkaniyên (masdarên) hêzên siyasî,ku jê agahdarî werdigirtin ji xwe tê zanîn!

Du xususiyeta wê belavokê hene.Yekemîn;mecbur hiştina YNK, ku li gel PKK îmze bavêje û dûyemîn;di belavokekî weha de nebûna îmzeyên Partî Demokrata Kurdistan-Iraq û Partî Komunistê Iraqê ye.Le,YNK,li Kurdistana Başûr di gel van hêzan di nav êniyekî de ye.Girîngiya ve eniyê jî pir mezin e.Di nav Eniyê de giraniya PDK-I hîn giringtir e.Dîtinên PDK-I li ser PKK ji alî we jî tê zanîn!Emê paşê dîsa vegerin ser vê pirsê.

We digot; "Ew Apo yê ku xwe di Rojhilatanavîn de di sîbera dewletekî de vedişêre." Divê em navê wî dewletê bibêjin.Wek hûn jî pir qenc dizanin ew dewlet Suriye ye.Peywendî û hesabên Suriye bi Tirkiye re tê zanîn.Û rastiyekî din jî ew e,ku tê zanîn;PKK bi giştî di bin çavderî û kontrola Suriye yê de ye.

PKK,piştî têkçûna tevgera Filistînê,mîna ku canê xwe xilas bikî,xwe avêtibû bexta PDK-I.PKK îro li Kurdistanê û li derwayî Kurdistanê hemû zirarên (xirabiyên) ku karibû bigihîjînê tevgere Kurdî,gihandiye û ji serî heya binî tev li xwînê bûye,îcar niha jî xwe bi YNK re digre.Berê ku PKK xwe bavêjî bexta PDK-I mirovên PKK dev ji dervayê welat berdin,di girtîxanan de dîlan digirtin,di stranên xwe de digotin: "Bavê Idris caş e".Piştî têkçûna ittîfaqê şixêfek nema,ku li dijî PDK nekirin.

Li ser YNK jî tohmeta ajantî di weşana PKK'ê "Berxwedanê"

de cîh girtibû,hûn wê dizanin.Em bêjin ewana ji bo tatmînkirina bingehekî fanatîk hatine gotin.Lê ew ittîfaqa ku hûn bi lez û bez ketin nav û we bo rayagiştî belavkir,ji alî politîk ve tişteki ciddî ye.Mirov kare wan wehra rêz bike:YNK yek ji hêzên bingehîn yê Enî ye,ku bo Kurdistana Başûr giringiyeke mezin e.Li dijî pêkhatina (çêbûna) vê eniyê dextên dewletên kolonyalîst jî hene.Ji bo têkbirina xebata Enî eşkere û weşartî,bi her awayî kar tên meşandin.Li gor dîtina me,ittîfaqa YNK û PKK parçeyeke ji van dextan (zext-baskı) e.Ji ber ku wek me li jor jî got,têkiliyên PDK-I li gel PKK hatiye eşkerekirin.Dijminatiya PKK li gel PKI jî tê zanîn. Gelo di vê rewşê de ittîfaqa YNK û PKK bo Enîya Kurdistana Iraqê ne emirvaqiyek e?Wê PKK ji alî hêzên ku di nav Enî de cîh girtine qebûl bibînî?Ger qebûl nebine wê çawa bibî?Ew PKK'ê ku ji alî PDK ve ji navçeyên rizgarkirî hatiye dûrxistin wê çawa bi têkiliyên YNK re dîsan bikevî nav wan hereman?Wek ku tê fikirîn ger PKK di herema Soran de bi cîh bibe jî,dîsan bo çûn û hatina Tirkiye wê bi mecbûrî ji herêma Behdînan ku di bin kontrola PDK de ye derbas nebî?Di rewşekî weha de tewra PDK ji alî YNK ve çawa bê dîtin?

Ji ber van sedeman baweriya me ew e;ittîfaqa YNK-PKK ne tenê bo hêzên Kurdistana Bakûr,her weha bo hêzên Kurdistana Başûr jî emirvaqî ye.

Dîtinên me li ser PKK di organa me ya weşanê Rizgari hejmara 11 an de bi kurtî bo rayagiştî hatiye pêşkêşkirin.Em pêwist nabînin,ku wan ducar (tekrar) bikin.Lê belê qeneeta me ewe,ku PKK di Rojhilatanavîn de di destê rêxistinên îstîxbaratan de bûye rêxistinek şantajê.Wekî din,em bawer in ji alî we dîtinên PKK li ser RIZGARÎ jî tê zanîn.Hûn jî dizanin ew ne dîtin (nêrîn-teqyîm) in.lê tenê sixêf û îxbar in.PKK bê westan tevgera me siyasî re,pêşengên wî yên ku rûsipîtiyê wan di pratîkê de îsbat bûyî re sixêfan dike,wêna ji xwe re kiriye erk.Dijminatiya PKK gihiştiye raddeyekî wusa,ku di şeva Newrozê de li Hollanda li bajarê Deventer kadroyên tevgera me reşand.Li Yewnanîstanê di kampa Lavrionê de bi kêran hevalê me birîndar kirin.Ev tewrên dijmintî yên PKK îro jî dom dikin.

Tewrê (mewquf) PKK ne tenê dijî tevgera me wusa ye.Êrîş û sixêfên wî hema hema li dijî hemû hêzên çep yên Kurd û Tirk re dom dike.Wekî din,destê PKK di van êrîşan de bi xwîna şoreşgeran ve sor bûye.

Di belavoka 1 ê Gulanê 1988 an de,ku imzeya we û Sekreterê Giştî ya PKK heye,ev dîtinên xwarê cîh digirin: "Dijminên me yên kolonyalîst bo vemirandina têkoşîna berxwedana netewî û serxwebûnê,li Kurdistanê pêş dikeve û bo ku di ber çavê gelê me û rayagiştî dinê de tişteki xirab nîşan bidî,gelek tohmet û îftirayan dikin,bi îddiya ajantiya hêzan û îddiya terorîstî ya wan,dixwazin îftirayên xwe bi heq derînin."

Qebûlnekirina van gotinan ne mimkin e.Lê ewana gişt ji alî PKK ve hatiye kirin,hîn jî tên kirin.PKK hê jî hesabên sucên (Tawanên) xwe nedaye.Divê hesab bidî.Vê hesabê jî ne bi mesajên yekîtiyê ku bi westiya we dişîne.lê divê li pêş organakî ku,ji marksîst,niştimanperwer û demokratên Kurdistanê ve pêk bê,bidî..Ji bo wê jî,divê PKK,pêşî ji kontrol û çavderiya "sîbera" wî dewletê ku "xwe weşartiye" derkeve.Divê ji gelîya Biqa derkeve.Divê dijminatiya marksîstên Kurdistanê,hêzên niştimanperwer û demokratên Kurdistanê suc (tawan) qebûl bike,divê kesên ku wan sucan kirine aşkere bike.Divê dev ji edetên xwe yê sixêfkirin û îftira berdî.

Wekî din divê serokê PKK qasê ku bikaribe bi hêzên şoreşger re rû bi rû bide û bistîne,cesur be.O divê em pirsên xwe di nav xebatkirina organên xwe de,di nav xwe de çareser bikin.

Berêz TALABANÎ,

PKK bi siyasetên xwe yên ku îro Sekreterê Giştî yê wan jî red dike ve rê ji polîtikayên demdirêj yên dewleta Tirk re vekiriye,ku ew polîtika bikevin jiyanê.PKK hîn jî xebatên xwe yê bi vî rengî didomîne.Dewlata Tirk di şexsiyeta PKK'yê de dixwaze tevgera Kurdî bixe gorê.

Ji ber vê yekê li Kurdistanê dor 300 hezarî hezekî ordî hate pêkanin.Hêzên polîs û îstîxbarat bi awakî nedîtî bihêzkir.Bi sîstema parêzgerî (koruculuk) ve di rêxistina civaka Kurdistanê de hêjandiên kur hate afirandin...Her wusa têkoşîna Kurdistana Başûr kete bin tehdîdê û rêyên erzaq hatin girtin.

Ji alî din,demokrat û sosyalîstên Tirkiye di sewîyekî seqet a demokrasiya burjuwa de hatin hiştin.

Dewleta Tirk bi zanebûn motîfa PKK bi kar anî,polîtîkayên xwe li ser Kurdistanê bi civaka Ewropa re da qebûlkirin.Têkoşîna rizgariya netewî ya Kurdistanê ji xistin nav qalibek "terorîstî", "veqetxwazî"

Berêz TALABANÎ,

Wek me li jor jî got,ittîfaqa we li gel PKK,di me de hesasiyetên ciddî afirandiye.Em hêvîdar in ku ji vê ittîfaqê têkoşîna serxwebûn û azadiya netewa Kurd zirar nebîne!Em hêvîdar in ku dîrok we biheq derîne!Em hêvîdar in ku ev ittîfaq di Rojhilatanavîn de beşek ji tevgera Kurdî bi hinek hêzan ve girênede!Em hêvîdar in ku ev ittîfaq Eniya Kurdistana Iraqê têk nebe!Em hêvîdar in ku ev ittîfaq emrê polîtîkayên dewleta Tirk yen li ser PKK direjtir neke!

Tiştên ku îro em bêjin ev bûn.Em bi hêvîya pêşkêşkirina dîtinên xwe bi awakî firehtir li ser rewşa Rojhilatanavîn û Suriye dihevînin.

Ji ber sedemên jorîn,banga we re bersivek neyînî (negatîf) didin.

Silavên Dostaniyê

3 Hezîran 1988

RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

(rızgari)

Sekreteriya Giştî

O

AÇIK MEKTUP

BAŞYAZI

Sayın Celal Talabani

Kürdistan Yurtseverler Birliği Genel Sekreteri

13 Mart 1988 tarihli ve **"Türkiye Kürdistanlı tüm örgüt ve partilere"** ana başlıklı çağrınızı aldık.

Çağrınızı,yetkili kurullarında dikkatle değerlendiren örgütümüz,varmış olduğu değerlendirme sonuçlarını tarafınıza iletme kararı aldı.

Bu metni çağrınıza cevap olmak üzere sunuyoruz.

Sn.Celal Talabani,

Eğer yakın geçmişte meydana gelen olaylar ve Kürt hareketini tehdit eden olgular görmezden gelinirse,hiç kuşku yok ki,bu birik çağrısı son derece olumlu bir girişim olarak kabul edilebilirdi.

Ancak,yakın geçmişte meydana gelen olaylar ve Kürt hareketini tehdit eden olgular gözönüne alındığı zaman bu birlik çağrısının Kürt ulusunun bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini sonu belirsiz maceralara sürükleyici,halen sürdürülmekte olan birlik faaliyetlerini zedeleyici ve Kuzey Kürdistan'da (TC) mücadele eden siyasi hareketleri tahrip edici nitelikte bir girişim olduğu endişesi içindeyiz.

Bu iddiaları sert ve gereksiz bir hassasiyet olarak yorumlayabilirsiniz.Ama,ne yazık ki bütün boyutları ile yaşadığımız son 30 yıllık pratik siyasi mücadele,bizi,yok olma tehdidi altında bulunan Kürt halkının mücadelesinde olabildiğince titiz ve sorumlu davranmaya mecbur etmiştir.Bu nedenledir ki,bir çok dost güç zaman zaman hareketimize karşı haksız eleştiriler yapma durumunda kalmışlardır.O kadar ki 1980-84 yılları arasında,Ortadoğu'da,hareketimizi siyasi tecrit ile tehdit etme durumu bile ortaya çıkmıştı.Örneğin bu gün birlik için çağrı yaptığınız PKK,o dönemde arapça yayınladığı broşürlerde hareketimizi bildiğiniz saçma-sapan iddialarla Filistin örgütlerine "ihbar" etme suçunu işlemişti.Halen,yayın organlarında hareketimize karşı devrimci ahlaktan yoksun,seviyesiz ithamlarla bu tür çalışmalarını sürdürmektedir.Ne var ki,bütün baskılara rağmen,temel ilkelerimizden taviz vermedik ve Ortadoğu'daki pazarlıklara bulaşmadık.

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın yarattığı karmaşa içinde tarihin gündemine giren Kürdistan,bildiğiniz gibi bölünüp parçalandı.Dört devlet arasında sömürgeleştirildi. Bunu izleyen dönemde ise,Kürt halkının sömürge statüsüne karşı sürdürdüğü direnmeler vahşice bastırıldı.Kürt halkı kan içinde teslim alındı.Kürdistan sorunu tarihin gündeminden düşürüldü.

Bu gün Kürdistan sorunu çok daha kapsamlı olarak yeniden tarihin gündemindedir.Bu anlamda Kürdistanlı siyasi güçlerin,yazarların,sanatçıların vb.görev ve sorumlulukları da son derece ciddi ve kapsamlıdır.Biz bir siyasi hareket olarak bu sorumlulukları taşıdığımız iddiasındayız.Gerek siyasi poliste,işkence,mahkeme ve hapishanede ve gerekse uluslararası düzeyde bu görev ve sorumlulukları imkanlarımız ve yeteneklerimiz oranında yerine getirmekteyiz.İdeolojik mücadele-politik dostluk ilkesini hiçbir düzeyde tahrip ettiğimiz iddia edilemez.Kürt hareketinin bağımsız bir hat izlemesi gerektiğine inanmaktayız.Kürt halkı bağımlılık ilişkilerinin acısını çok çekti.Hala cekiyor.

Sn.Celal Talabani,

Çağrınızı aldığımız zaman bu genel çerçeve içinde yaptığımız değerlendirme sonucu,PKK ile ittifak arayışınızı kavrayamadığımızı itiraf edelim.Kurdistan Press Gazetesi'nde yayınlanan seri röportajınızda da belirttiğiniz gibi, "Ortadoğu'da bir devletin gölgesine sığınan ve saklanan Apo" ile ittifakınızdan ne önce ve ne de sonra Kuzey Kürdistanlı hareketlere bilgi vermediniz.PKK ile son derece ciddi çatışmalar içinde bulunan bu hareketleri çiğnediniz.Oysa,bunlar arasında sizin "dostluğumuz eskiye dayanıyor" diye belirleme yaptığınız bir TKSP de var.TKSP'nin PKK ile ilgili değerlendirmeleri ise -en azından sizin dostunuz olması hesabı ile- sizin tarafınızdan ciddiye alınmalıydı.Dilerseniz TKSP'nin değerlendirmelerinin bir bölümünü beraber okuyalım. TKSP'nin merkez yayın organı Riya Azadi'nin 105.sayısında "Halk savaşı mı,Halka karşı provakasyon mu?" anabaşlıklı değerlendirme yazısı şu ifadelerle son buluyor: "Kimileri bu örgütü,terörist yanları olan,yanlışlar yapan yurtsever bir örgüt gibi gördü ve hala da,az da olsa öyle değerlendirenler var.Ama,partimiz başından beri düşmanın plan ve oyunlarını açıkca gördü ve PKK'ya doğru teşhis koydu:o bir provakasyon örgütüdür.İpleri halkımıza düşman güçlerin elindedir.

"Bu nedenle de onu başındanberi izlediği bu provakasyon politikasından,yurtsever güçlere düşmanlıktan kurtarmak mümkün değil.Eğer bunu olanaklı sayanlar varsa,kendilerini aldatıyorlar.Ve bu onları provakasyonlar karşısında bir seyirci durumuna düşürüyor ve hatta provakasyona kan vermeye kadar varıyor"

Gördüğünüz gibi,çağrı yaptığınız dost güçlerden biri son derece açık ve net belirlemelere sahiptir.TKSP'nin size cevap verip vermediğini bilmiyoruz.TKSP'nin değerlendirmelerinde henüz bir değişme olmadığı ise,bilinmektedir.

Görüldüğü kadarıyla birlik çağrınız,aceleye getirilmiş ve Kuzey Kürdistanlı siyasi hareketlere bir dayatma niteliğine

bürünmüştür.Bu dayatmanın sonuçları henüz ortaya çıkmadan PKK ile ittifak olayını bir bildiri ile kamu oyuna sunmanız ise ikinci bir emirvaki durumu yaratmış olmaktadır.Oysa,siz, Kurdistan Press Gazetesi'nde yayınlanan röportajınızda "Güney Kürdistan muhtar değildir" diyordunuz. "Kimse Kürdistan'ın muhtarı değildir" diyordunuz. "Kuzey Kürdistanlı hareketler kendi sorunlarını,kendileri çözmelidir" diyordunuz. PKK ilişkisi ile gündeme getirdiğiniz durum,bu iddialarınızı dıştalıyor.

Sayın Talabani,

Çağrınızın sonuçlarını almadan,Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin en önemli sorunlarından biri olan cephe konusunu,YNK ile PKK'nin birliğine bağımlı kılan son ilişkinizin biz de rahatsızlık yarattığını bilmenizi istiyoruz.PKK ile ittifakınızı imzalamadan önce,Suriye'de meydana gelen olaylar bizim rahatsızlığımızı bir kat daha arttırıcı niteliktedir.Bildiğiniz gibi,Suriye'de Nisan 1988 tarihli bir bildiri yayınlandı.Bu bildiri Halepçe Jenosidini protesto etmekteydi.Bildiri hazırlandığı dönemde bir PB üyeniz Şam'a geldi. Ancak,havaalanından içeri sokulmadı.Önüne,imzalaması için bu bildiri konuldu.Ve ancak bildiri YNK adına imzalandıktan sonra,Şam'a girilmesine izin verlidi.Ve zaten siz de ancak bundan sonra Şam'a girebildiniz.Bu bilgiler siyasi çevrelere ulaştığı biçimiyle böyledir.Ve siyasi çevrelerin yararlandığı kaynaklar da tarafınızdan bilinmektedir!

Bildirinin iki özelliği var.Birincisi,YNK'nin PKK ile imza atmaya zorunlu tutulması.Ve ikincisi böylesi bir bildiride Irak Komünist Partisi ile Irak Kürdistan Demokrat Partisi'nin imzasının olmaması.Oysa,YNK,Güney Kürdistan'da bu siyasi güçlerle bir cephe içindedir ve bu cephenin önemi çok büyüktür.Cephe içinde IKDP'nin ağırlığı ise,özellikle önem taşımaktadır.IKDP'nin PKK ile ilgili değerlendirmesi ise tarafınızdan bilinmektedir!!!Bu soruna biraz sonra tekrar döneceğiz.

Siz,"Ortadoğu'da bir devletin gölgesine sığınan ve saklanan Apo" diyordunuz.Biz bu devletin adını koymak zorundayız. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi bu devlet Suriye'dir.Suriye'nin Türkiye ile ilişkileri ve hesaplaşmaları da bilinmektedir.Ve bir de esas olarak bilinen gerçek şudur ki,PKK,bütünü ile Suriye'nin denetim ve kontrolü altındadır.

Sayın Talabani,

Filistin hareketi düştükten sonra,can simidi olarak Irak Kürdistan Demokrat Partisi'ne sığınan PKK,bu gün gerek Kürdistan'da ve gerekse uluslararası düzeyde Kürt hareketine vereceği tüm zararları vermiş ve tepesinden tırnağına kadar kana bulaşmış bir haldeyken,bu kez YNK'ye sarılmaktadır. KDP'ye sığınmadan önce PKK'lılar,bırakalım dışarıyı,Diyarbekir Hapishanesinde bile, "Bavê İdris Cahşe" diye govend tutmaktaydılar.İttifak bozulduktan sonra KDP hakkında yapmadık küfür kalmadı.YNK ile ilgili olark da PKK'nın yayın organı Berxwedan'da kullanılan ajan suçlamalarını bilmektesiniz.Bunları fanatik bir tabanı tatmin etmek için başvurulan seviyesiz propagandalar olarak varsayalım.Ama,içine çok büyük bir acele ile girdiğiniz ve kamu oyuna açıkladığınız ittifakın siyasi cephesi görmezden gelinmeyecek kadar ciddidir.Bunları şöyle sıralamak mümkün:YNK,Güney Kürdistan için hayati önem taşıyan cephenin içinde temel güçlerden biridir. Bu cephenin oluşumuna karşı sömürgeci devletlerden gelen baskılar oldukça yoğundur.Cephenin her ne pahasına olursa olsun işlemez hale getirilmesi için,açık-gizli bir dizi faaliyet sürdürülmektedir.Bize göre,YNK'nın PKK ile ittifakı da bu girişimlerin bir parçası durumundadır.Çünkü,yukarıda belirttiğimiz gibi KDP'nin PKK ile ilişkileri açıklanmıştır. PKK'nin IKP ile düşmanca ilişkisi de bilinmektedir.Bu durumda,YNK'nin PKK ile ittifakı bu cepheye karşı bir dayatma değil midir?PKK,cephe içindeki güçler tarafından kabul görecek midir?Görmez ise ne olacaktır?KDP tarafından kurtarılmış alanlardan dışarı atılan PKK,bu kez YNK'nın ilişkileri içinde tekrar bu alanlara nasıl girecektir?Soran bölgesine yerleş-

mesi planlanan PKK'nın,Türkiye giriş-çıkış için KDP'nin denetimindeki Bahdinan'dan geçmesi gerekmeyecek midir?Böyle bir durumda,KDP'nin olumsuz tavrı,YNK tarafından nasıl karşılanacaktır?

Bu durumda,PKK ile ilişkinizin yalnızca Kuzey Kürdistanlı güçlere karşı değil,aynı zamanda Güney Kürdistanlı güçlere karşı da bir dayatma olduğu düşüncesine sahibiz.

PKK ile ilgili düşüncelerimiz yayın organımız Rızgari'nin 11.sayısında kısaca kamu oyuna açıklanmıştı.Bunları tekrar etme gereği duymuyoruz.Ancak,PKK'nin Ortadoğu'daki istihbarat örgütlerinin elinde politik bir şantaj örgütü haline getirildiği inancını taşıdığımızı bir kere daha belirtmek istiyoruz.Ayrıca,PKK'nin bizimle ilgili değerlendirmeleri de sanırız tarafınızdan bilinmektedir.Bunların değerlendirme değil,suçlama,küfür ve ihbar olduğunu da bilmektesiniz.PKK, bıkıp usanmadan siyasi hareketimize ve onun hayat içinde aklanmış önderlerine küfretmeyi kendine görev saymaktadır.Hapishanelerde bile yayınladıkları el yazması metinlerde,hareketimizin önderlerini karalamak ve ihbar etmek saplantısından vazgeçmemektedir.Hollanda'nın Deventer ilçesinde yapılan bir Newroz gecesinde hareketimizin kadrolarına kurşun sıkacak kadar düşmanca bir tavır içindedir.Yunanistan'daki Lavrion Mülteci Kampı'nda da arkadaşlarımızı bıçaklamaktan geri durmadılar.Bu düşmanca tavır bu gün de sürmektedir.Bu gün de PKK'nin yayın organlarında hareketimizi hedef alan seviyesiz suçlamalar,ihbarlar ve küfürlerle dolu yayınlar yapılmaktadır.

PKK'nın bu tavrı siyasetimizle de sınırlı değildir.Aynı saldırı ve suçlamalar Türk ve Kürt solunun hemen hemen tümüne yöneliktir.Kaldı ki PKK,bu saldırılarda elini devrimcilerin kanına da bulamıştır.

1 Mayıs 1988 tarihinde sizin ve PKK Genel Sekreteri'nin imzası ile yayınlanan bildiri de şu ifadelere yer verilmektedir: **"Sömürgeci düşmanlarımız,Kürdistan'da gelişen ulusal direniş ve bağımsızlık mücadelemizi bastırmak,dünya kamu oyu ve halkımızın gözünden düşürmek için çok çeşitli karalama ve suçlamalarda bulunmakta,şu ya da bu gücün ajanlığı ile veya terörizm iddiaları ile karalanmalarına haklılık kazandırmaya çalışmaktadır"**

Bu ifadelere katılmamak mükün değildir.Ancak,bunlar bizzat PKK tarafından yapılmıştır ve yapılmaktadır.PKK,her biri başlıbaşına bir suç olan bu faaliyetlerinin hesabını henüz vermemiştir.Ama vermek zorundadır.Bu hesabı,sizin aracılığınızla ilettiği birlik mesajları ile değil,Kürdistanlı marksistlerin,yurtsever-demokrat güçlerin oluşturacakları devrimci bir kurul önünde vermelidir.Bu bağlamda,PKK,önce "gölgesine sığındığı" devletin denetim ve kontrolünden ve Bekaa Vadisinden çıkmaladır.Kürdistanlı marksistlere,yurtsever-demokrat güçlere ve Kürt halkına kurşun sıkmanın suç olduğunu açıklamalı,bu suçu işleyenleri teşhir ve mahkûm etmelidir.Küfür,ihbar,suçlama ve karalama gibi saplantılarını terk etmelidir.

Bir de,asıl,PKK lideri,devrimci güçlerle yüzyüze görüşecek kadar cesur olmalıdır.Biz,sorunlarımızı kendi kurulsal yapı ve işleyişlerimiz içinde kendimiz çözelim.

Sayın Talabani,

PKK,bugün Genel Sekreteri'nin bile reddetmek zorunda kaldığı faaliyetleri ile,Türk devletinin uzun vadeli politikalarının hayata geçmesini sağladı.Ve halen bu faaliyetlerine devam etmektedir.Türk devleti,PKK'nın şahsında Kürt hareketini tarihe gömme hesabı içindedir.

Bu nedenle Kürdistan'da 300 bini aşkın bir ordu gücü oluşturuldu.Polis ve istihbarat örgütü olağanüstü güçlendirildi. Koruculuk sistemi ile Kürdistan'ın toplumsal örgütlenmesinde derin sarsıntılar yaratıldı..Aynı zamanda Güney Kürdistan'daki mücadele tehdit altına alındı ve iaşe yolları kapatıldı.

Öte yandan,Türkiye'deki demokratları ve sosyalistleri,kolu

kanadı kırılmış ve bir burjuva demokrasisi düzeyinde frenledi ve onları bu düzeye rıza göstermeye mecbur etti.

Türk devleti PKK motifini ustaca kullanarak AT'ye Kürt sorunun çözümünde kendi programını dayattı. Kürdistan'daki Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ise, "Terörizm"in, "Bölücülük"ün dar kalıplarına sokuldu.

Sayın Talabani,

Yukarıda da vurguladığımız gibi, PKK ile giriştiğiniz bu ittifak bizde ciddi endişeler uyandırmış durumdadır. Umarız ki tarih sizi haklı çıkarır. Umarız ki, bu ittifaktan Kürt ulusunun bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi zarar görmez. Umarız ki, bu ittifak, Kürt hareketinin bir parçasını Ortadoğu'daki bazı güçlere bağımlı hale getirmez. Umarız ki, bu ittifak, Güney Kürdistan'daki cepheyi tahrip etmez. Umarız ki, bu ittifak, Türk devletinin PKK ile ilgili politikasının ömrünü biraz daha uzatmaz.

Bizim bu evrede söyleyeceklerimiz kısaca bunlardır. Ortadoğu ve Suriye ile bağımlılık ilişkileri ve siyasal yapıya ilişkin görüşlerimizi sunma un dunu saklı tutarak, çağrınıza yukarıdaki nedenlerden ötürü o msuz cevap veriyoruz.

Dostça selamlar.

3 Haziran 1988

Kürdistan Kurtuluş Örgütü

RIZGARİ

Genel Sekreterliği

O

K.U.K.C. (Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi) SIYASI PROGRAM TASLAĞI (*)

Kürdistan tikenli teller ve mayınlı sınırlarla parçalanmış, işgal altında sömürge bir ülkedir.
Kürt halkı;
-İşgal altındaki ülkesinde derin acılar, yokluk ve yoksunluk içinde yaşamaktadır.
-Sürekli ve zora dayalı asimlasyon uygulamalarıyla karşıkarşıyadır.
-Kuşaktan kuşağa aktararak günümüze kadar yaşattığı dili ağır baskı ve yasaklar altındadır.
Kürt kültürü yağmalanmış, folklorük ve artistik değerleri yok edilmiştir. Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü zenginlikleri işgalci devletler tarafından talan edilmekte, kaynak ve imkanları tahrip edilmektedir.
Kürt halkının temel demokratik hak ve özgürlükleri gasp edilmiştir.
Kürt halkı her biri başlıbaşına birer insanlık suçu olan jenosidlerle imha edilmektedir.
Kürt halkının varlığı inkar edilmektedir.

*Bu inkar ve imha altında Kürt halkı gerekli destek ve dayanışmadan yoksundur.
*Bu inkar ve imha altında Kürt halkı kendisini savunacak araçlardan yoksundur.
*Bu inkar ve imha altında Kürt halkı, mücadelesini zafere götürecek birleşik bir siyasi ve askeri merkezden yoksundur.

KUKC, bu temel gerçekleri gözönüne alarak Kürdistan'ın bağımsızlığı ve Kürt ulusunun özgürlüğü için bir araya gelen ve tüm imkanlarını tek bir genel taaruz cephesinde birleştiren siyasi güçlerin militan bir mücadele örgütüdür.

II-TARİHSEL TEMEL

Kürt halkı Yukarı Mezopotamya'nın en eski ve yerleşik halklardan
Varlığı arkeolojik kazılarda Sümer eşik taşlarında tesbit edilir.
Tarihi belgelere göre Kardu'lar Kürdistan'ın en eski sahipleri sayılır.
Kardular,izleri aşiret örgütlenmesi ile günümüze kadar ulaşan komünal bir topluluktu.
Tarih içinde Kürtler,Urartu uygarlığının ve Medya İmparatorluğu'nun yapıcı öğesi oldular.
Kürdistan'da yaşayan uygarlıklar,bölgedeki diğer uygarlıklar gibi 2,5 yüzyıl süren Moğol istilasının tahribatına uğradı.
İslam yayılması döneminde ise,Kürtler,Kürt-İslam devletleri ile tarih sahnesinde yer aldılar.
Osmanlı devletinin kuruluşu ve doğuya doğru yayılması,Kürdistan'ı Osmanlı-Safevi saltanatlarının nüfuz bölgelerine ayırdı.
Çaldıran Meydan Savaşı'ndan sonra (1514) Kürdistan'ın büyük bir bölümü Osmanlı sınırlarına katıldı ve Sultan Yavuz'un fermanı ile Kürdistan Osmanlı mülkü olarak 5 Kürt Prensliği ve 8 Kürt sancağına bölündü.
Prenslikler ve sancaklar,Osmanlıya vergi ve asker veriyorlardı.İç işlerinde ise tümü ile özerktiler.Kürdistan'daki ilk büyük feodal siyasal örgütlenme buydu.
Osmanlılar,Viyana önlerindeki bozgundan sonra imzalanan Karlofça anlaşmasına göre Balkanlara kadar geri çekildiler.Osmanlıların Kürdistan'da siyasal birliği engelleyici çalışmaları da bu dönemde yoğunlaştı.Ayrıca,Kürt prenslikleri,haneden aileler ve mezhep çatışmaları ile de yeteri kadar bölünen Kürdistan'da savaş ve yıkım eksik olmadı.
Osmanlılar ile Safeviler arasında imzalanan Kasr-ı Şirin anlaşması ile de Kürdistan ilk kez iki büyük parçaya bölündü ve sömürgeleştirildi.

III-ÇAĞDAŞ SÖMÜRGECİLİKLE YÜZYÜZE

XIX.Yüzyılın başlarında İngiliz sömürgeciliği Bağdat'a girdi.Aynı dönemde Çarlık Rusyası da,Ermenistan ve Kürdistan üzerinden sıcak denizlere inme stratejisini uygulamaya geçirdi.
Bu iki sömürgeci devletin çıkar çatışmaları ise Ermenistan'ın imhası,Kürdistan'ın da parçalanarak sömürgeleştirilmesi ile noktalanacaktır.Kürdistan'da gerek İngiltere ve Çarlık Rusyası'nın hegemonya mücadelesi ve gerekse Osmanlı ve Safevi devletlerinin çıkar çatışmaları arasında,bütün bir yüzyıl boyunca arka arkaya patlayan Kürt direnmeleri ezildiler.
Kürdistan'ın büyük bir bölümüne yayılan Ubeyduhllah Nehri direnmesinden sonra ise,Osmanlı İmparatorluğu bazı Kürt aşiretlerinden oluşan Hamidiye Alayları'nın inşasına girişti.
Kürdistan'ın toplumsal yapısında ikinci büyük siyasal feodal örgütlenmenin kurumları olan Hamidiye alayları,İmparatorluğun Kürdistan'da mevzilendirilen milis örgütleriydiler.

IV-BİRİNCİ EMPERYALİST PAYLAŞIM

XX.yüzyılın girişinde,Osmanlı İmparatorluğu'nda ırkçı-şöven akımlar iktidar oldu.
Sömürge paylaşımında pay isteyen Alman emperyalizminin ittihatçılar eli ile sürdürdüğü doğuya yayılma politikası,Ermenistan halkını imha etti.Savaş Osmanlı İmparatorluğu'nu tarih sahnesinden sildi.Osmanlı'nın enkazı içinden çıkan Türk devleti ise,emperyalist paylaşımda Kürdistan'ın en büyük parçasına el koydu.
Kürdistan'ın bir bölümü İngiliz Manda idaresindeki Irak'ta, diğer bölümü ise Fransız Manda idaresindeki Suriye'de kaldı.
İran eski payını korumuştu.
Statü,Lozan'da uluslararası düzeyde onaylandı.

V-DİRENEN BİR HALK

Kürt halkı paylaşımı hiçbir zaman kabul etmedi.
Kürdistan'ın dört parçasında da ulusal direnme hareketleri başladı.
Irak'ta 1918'lerden itibaren başlayan ulusal direnmeler, İngiliz sömürgeciliği ve Haşimi Monarşisi'nin ortak eylemleri ile bastırıldı.
Haşimi monarşisi'nin yıkılmasından sonra (1958),Kürt hareketi BAAS iktidarının ikiyüzlülüğü sonucu 1961'de yeniden silaha sarılarak dağlara çekildi.
1970'te Otonomi Yasası kabul edildi.
Irak ve İran'ın ünlü Cezayir Anlaşması nedeni ile yeniden başlayan savaş,1975'de yenilgi ile sonuçlandı.

Fransız Manda idaresinin politikası gereği Suriye,bir dönem Kürt aydınları ve politikacıları için bir merkez durumuna geldi.
Osmanlılının enkazı üzerine şekillenen yeni Türk devletinin vahşetinden kurtulan politikacılar Suriye'de siyasi çalışmalar yaptılar.
Kürt dili ile ilgili en önemli çalışmalar bu dönemde hayata geçti.
Arap milliyetçiliğinin izlediği Anti-Kürt politika,Suriye devletinin sınırları içinde kalan Kürtleri ezdi.
Suriye sınırları içinde yaşayan Kürtlerin büyük bir bölümünün vatandaşlık hakları yok edildi.Topraklarına el konuldu.
Politik ve kültürel çalışmalar yasaklandı.

İran'da şahlık rejimi tarafından yok edilen Simko harekatından sonra,Kürdistan tarihinin ilk ve tek cumhuriyeti kuruldu.İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra kurulan Mehabat Cumhuriyeti ancak bir yıl yaşayabildi.
Şahlık döneminde yer yer patlayan ayaklanmalar vahşice bastırıldı ve şahlığın yıkılışından sonra İran'da Kürt hareketi yeniden yükseldi.

Türkiye'de de durum daha farklı olmadı.
Emperyalist paylaşımı hiçbir biçimde kabul etmeyen Kürt halkı sürekli olarak ayaklandı;Koçgiri,Şeyh Said,Ağrı,Zilan ve Dersim bunlardan en önemlileri idi.
Her ayaklanma emperyalist devletlerin de yardımı ile kanlı biçimlerde acımasızca yok edildi.
TC,Kürdistan'ı yeniden adım adım işgal etti.
Kürdistan'ın zenginlikleri yağmalandı.Kaynakları köreltildi.
Üretici güçlerinin gelişmesi kırıldı.Kürt dili yasaklandı.
Kürt kültürü bıçkılandı.
Yoğun ve insafsız bir zoraki asimlasyon uygulanmasına girişildi.
Kısmi direnmeler sürmekle birlikte Büyük Dersim jenosidinden sonra Kürdistan kan içinde teslim alındı,işgal edildi.Kürt olan her şeye düşman olan Türkiye'de direniş hareketleri Kürt halkının kan içinde dize getirildiği 1938'lerden yaklaşık 20 yıl sonra yeniden fışkırdı.Bu direnişler halen değişik biçim ve içeriklerle devam etmektedir.

VI-ÜLKENİN BAĞIMSIZLIĞI- ULUSUN ÖZGÜRLÜĞÜ

Kürt halkı,uluslararası çıkarların nazik bir denge oluşturduğu Orta-Doğu'da parçalanan ve dört devlet tarafından işgal edilerek sömürgeleştirilen ülkesinin askeri işgalden arındırılması,bağımsızlığa kavuşması için mücadele ediyor.
Kürt halkı,gasbedilen temel ulusal demokratik hak ve özgürlüklerini geri almak gibi meşru bir talebin sahibidir.
Kürt halkı,yağmalanan yeraltı ve yerüstü zenginliklerini korumak,tahrip edilen kaynaklarına sahip çıkmak,dil ve kültürünün üzerindeki yasakları kaldırmak,bağımsız bir ülkede demokratik bir toplum kurmak istiyor.

KUKC,Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini politik varlığının maddi gerekçesi sayar.
KUKC,bu mücadeleye katılan,destek veren,dayanışma gösteren tüm güçleri (devletleri,partileri,örgüt,kurum ve kişileri) dost sayar.

KUKC,Kürt halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı olan,hangi biçim içinde olursa olsun bu mücadeleyi engelleyen güçleri ise düşman görür.
KUKC,ilke olarak sosyalist ülkelerin,emperyalist metropollerin işçi sınıfı hareketlerinin ve ulusal kurtuluşçu halkların dostu ve müttefikidir.
KUKC,Kürdistan'ın her parçasında sürdürülen mücadeleleri kendi mücadelesinin doğal parçası sayar.Bu mücadeleleri sürdüren siyasi güçlerle birliği amaçlayan ilişki ve ittifaklar kurar.
KUKC,emperyalizme,sömürgeciliğe,faşizme,feodalizme bütün biçimleri içindeki gericiliğe,baskı ve sömürüye,emekçi halkın çıkarlarına karşı işleyen bütün ilişki ve ittifaklara karşıdır.
Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin esas olarak politik düzeyde çözüleceğinin bilincindeyiz.Kürt halkına karşı sürdürülen savaş haksız bir savaştır.İşgal ve istila altındaki Kürdistan'da,silahlı mücadele halkımıza dayatılmış zorunlu bir mücadele biçimidir.Bu mücadelede;

a)Tüm halkın silahlanmasına tekabül eden bir Halk ordusu inşa edilecektir.
b)Tüm siyasal ve toplumsal güçlerin tek bir genel taaruz cephesinde birleştirilmeleri esas alınacaktır.

KUKC'nde bu amaç ve ilkeler üzerinde bir araya gelen güçler şu program hedeflerini gerçekleştirmeyi amaçlarlar:

(Devamı gelecek sayıda)

●

(*) Bu sayıda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ile ilgili örgütümüzce hazırlanan program taslağını sunuyoruz. kamuoyu ve kadrolar arasında tartışmaya açtığımız bu metinle ilgili eleştiri ve önerileri bekliyoruz.

SİYASİ RAPOR

DİYARBAKIR CEZAEVİNDEKİ DURUM ÜZERİNE (*)

(...)

Bu bölümde içerdeki durum hakkında kısa bilgiler vermek istiyoruz.9 Şubat'ta başlayan ve 11 gün süren Açlık Grevi (AG) eylemine biz de grup olarak katıldık.Ek'te size tüm gruplarca benimsenen .... gönderiyoruz.Eylem önerisi PKK ve DS'un yazılarıyla açıldı.Fakat,biriken sorunların çözümü için bir AG'nin gündemleşmesi genel kabül gören bir tartışmaydı.Mevcut istekler için süresiz AG'ne gidilmesi önerisi tüm gruplarca benimsendi.Ancak,eylemin örgütlülüğü için ortak program dışında bir .... oluşması gerekiyordu.PKK, bu ....'de çoğunluğun kendisinde olmasını (5 kişi olursa 3'ü,3 kişi olursa 2'sinin kendisinden olmasını) dayattı.Bu kabul edilmedi ve tüm gruplar eşit temsili bir ....'da direttiler.KAWA, "siyasi güce göre temsil" diye bir formül ortaya atarak,PKK'nin diğer tüm grupların hepsine karşı eşit derecede temsil edileceği bir .... önerdiyse de hiçbir grup kabul etmedi.TKP/ML,KUK,Rızgari,DY,Peşeng,TKEP,Kurtuluş ayrı bir "Diyalog Komitesi"nde anlaştılar.KUK,Rızgari sonuç olarak .... ve idare ile pazarlığın ortak yapılması ile ... organın tartışmadan kaldırılmasını önerdi ve bu öneri kabul edilerek PKK,DS,Kawa dahil tüm gruplar .... içinde grup kararıyla davranma kararına vardılar.Eylem,diğer anlaşmazlık konusu olan "Süresiz AG"nin belli bir süre içinde tıkanması halinde dönüşümlü olarak sürdürülmesi ya da kadrosal bir AG'ne dönüştürülmesi konusu çözülmeden başlandı.PKK,TKP/ML ve DS süresiz AG'nin tıkanması halinde, kitlenin eylemi bırakması ve önceden belirtilmiş kadroların AG'ni sürdürmesi,Kawa,KUK,Rızgari,HK,DY,ÖY,Peşeng,Kurtuluş ise,dönüşümlü AG'ne hazırlıklı olarak eyleme katıldılar.Talepler dilekçesine bizim önerimiz üzerine "1981-84 yılında cezaevindeki işkence olaylarının sorumluları hakkında dava

açılması ve teşhiri" konusu da alındı.Eylem programına göre ilk hafta dilekçeler verilerek;saç-sakal kesme,görüşlerde Kürtçe konuşma gibi fiili dayatmalara girişildi.

İdarenin sorunları çözmemesi üzerine 9 Şubat'ta ikinci dilekçeler verilerek AG'ne başlandı.İlk beş gün şekerle su verilmemesi sorun yarattıysa da,eylemlerin,aileler,İHD,TAYAD,Diyarbakır ... örgütü gibi çevreler tarafından desteklenmesi üzerine,idare ilk haftada isteklerimizin ağırlıklı bir bölümünü kabul etti.Fakat, "Kürtçe konusu,saç-sakal,ısıtıcı ve eyleme dava açılmaması" gibi konular çözülmediği için eylem bırakılmadı.Ailelerin destek grevi oldukça büyük boyutlara vardı ve Diyarbakır'da desteklendi.Dışarıda bildiğimiz gelişmeler sonucu isteklerimizin MSB ve Başbakanlıktan yapılan açıklamalarla kabulüne rağmen,yerel yöneticilerin (Adli Müşavir ve MSB yetkilileri) geç gelmeleri sonucu 20 Şubat günü çözülmesi üzerine AG bırakıldı. 11.gün olmasına rağmen 20'ye yakın insan mide kanaması vb.rahatsızlıklarla Askeri Hastahaneye kaldırılmıştı.Prensip olarak,AG boyunca tıbbi müdahale kabul edilmediği için,M.Emin Yavuz mide kanaması sonucu öldü.Bu ölümde,idarenin görüşmeleri uzatmasının da payı vardı.Eylem programında, "hastaların AG'ne sokulmaması" kabul edilmişti.TKP/ML 84 ölüm orucundan beri hasta olanların AG'ne sokulmaması için ayrı bir öneri verilmesine rağmen,bu önerisini ve grup kararlarını kendileri de uygulamadılar.Kawa ve Rızgari bir açıklama yaparak,iki arkadaşlarını AG'ne sokmama kararı aldılar.Eylem içinde anlaşmazlık ve spekülasyon konusu olabilecek bir terslik yaşanmadı.İdare ile görüşmeler,tüm koğuş sorumluları çağrılarak yapıldı.Böylece,PKK'nin "idare ile görüşmeleri sadece biz yapacağız" diye ısrar etmesi de suya düşmüş oldu.Dilekçelerde belirtilen 29 maddelik cezaevi özeline ilişkin isteklerin (sakal-bıyık bırakma serbestisi ve ısıtıcı-ocak verilmesi dışında) hepsi kabul edildi.Bunların içinde,özellikle,Kürtçe konuşmanın resmi olarak kabul edilmesi ve tutuklu temsilciliği,başlıca öneme sahipti. (Daha önceki uygulamada,sadece anne ve babalar,Kürtçe bilen bir gardiyanın denetiminde zaten görüşüyorlardı. Fakat, binbir türlü güçlük çıkarılıyordu.Anlaşmayla,görüşmeye gelen herkesin isteği halinde Kürtçe konuşmaları kabul edildi.) Kabul edilen isteklerin bir bölümü hemen uygulanırken;koğuş düzenlemeleri,telefon vb.için takvim belirlendi.Eski yaşamdan farklı olarak içeriye yiyecek alınması,saz,teyp,radyo serbestisi,daktilo verilmesi,görüş zamanının uzaması ve kolaylaşması,koğuşlar arası misafirlik,Avukatlarla yüz yüze konuşma da sözkonusudur.Yayın serbestisi ve havalandırma düzeni çok önce çözülmüştü.Bir yıldan beri fiili olarak elbise giyilmiyordu ve bu konu da resmi bir serbesti kabul edilmişti.Eylemin başarı ile bitmesi ile birlikte "tutuklu temsilciliği" tartışmaları gündeme girdi.Uzun ve kamplaşmalı bir tartışma sonucu idare,Adli Müşavirlik nezdinde de "tutuklu temsilciliği" olarak işlleyen temsilciler belirlendi.ÖY,Peşeng,KUK-SE,TKEP dışındaki tüm gruplar temsilcilik kurumunu mevcut haliyle desteklemektedir.PKK "tek kişilik temsilcilik ve onun da PKK'li olması" ısrarından pratik olarak vazgeçmiş bulunuyor.Şu anda 1 PKK,1 TİKKO ve 1 KAWA'dan olmak üzere seçilmiş üç temsilci bulunuyor.Bunlar idare ile tutuklular arasında diyaloga girip,sorunları çözmeye çalışıyorlar.Grupların iradesini bağlayıcı bir fonksiyonları yoktur.

Direnişten sonra "sürgün" gündeme geldi.Bu bizler açısından iki türlü yorumlandı.Birincisi;eylemin elebaşısı diye gösterilenlerin izole edilmesi geleneğine bağlı olarak sürgün,ikincisi;ki,esas üzerinde durulan nokta,Diyarbakır Cezaevi'ni bir bütün olarak dağıtmak,kamuoyundaki cezaevi imajını silmek,tanındığı gürültülü şekilde açıklanan bir kısım haklardan kimseyi fiili olarak yararlandırmamak.

Sürgün,20 kişi Antep,20 kişi Urfa cezaevlerine olmak üzere 40 kişi ile gerçekleşti.Sürgünü protesto amacıyla gün boyu slogan atıldı ve üç gün açlık grevi yapıldı.Protesto grevine ÖY,Peşeng,K ÜK-SE katılmadılar.Daha sonra Adli Müşavirlik sürgünlerin durdurulduğuna dair açıklama yaptı. Sürgüne gönderilenlerin hepsi PKK ana davasından ceza alanlardı.Bunlarının hepisinin davası yeni sonuçlanmışıtı ve i-

kinci kez Yargıtaya gidecekti.Sürgünlerin durdurulma-sı ve temsilcilik sorunu tartışmalarının kesilmesinin ardından; Metris'teki kaçış olayı neden gösterilerek "gece sayımları" istendi.Ilk günün gecesi sayımlar sloganlarla protesto edilmesine rağmen,idare ile yapılan görüşmelerde "sayım" konusu 20 gün için ve temsilcilerin de sayımlarda bulunması koşuluyla kabul edildi.Şimdi gece sayımları böyle yapılıyor. PKK,önce bu uygulamaya şiddetle karşı çıkarken,ikinci gün görüş değiştirerek "cezaevinin dağıtılmasına neden olabilir" diyerek, "gece sayımı"nı kabul etti.

Cezaevi'nin Adalet Bakanlığı'na devri kesinleşmiştir.Cezaevindeki demirbaş teslimi tamamlandı.Sivil personel gözlemci olarak gelmeye başladı.Engeç Nisan ayının sonlarında idarenin tümüyle sivilleşmesini bekliyoruz.

1986 ve 87 yılları arasında gruplar arası ilişkileri özetlemek istiyoruz:86 yılının baharında PKK'liler bir öneri açarak (TİKKO ile birlikte) İstiklal Marşı'nın kaldırılmasını gündemleştirdiler.O tarihe kadar Ocak 84 anlaşmasına uygun olarak İM cuma akşam ve sabah söylenmekle beraber,tamamen laçkalaşmış ve kimi koğuşlarda artık fiilen okunmuyordu.İM'nın kaldırılması önerisi herkes tarafından benimsenmekle beraber,bunun bir direnişe yol açacağı,bu nedenle bir direniş programı ve bir cezaevi örgütlülüğü sağlamanın zorunluluğu üzerinde durduk.Program ve örgütlülük konusu uzun süre tartışıldı.Eylem programı üzerinde de görüş programı sağlanmasına rağmen ortak bir cezaevi komitesi oluşturularak,direnişin,yönetimin bu komitece yürütülmesi düşüncesi tıkandı.Neden,PKK'nin yürütmede belirleyici bir ağırlık istemesi ve kimsenin de bu formülü benimsemeyişidir.Tartışmalırın uzaması ve PKK'nin çoğunluk siyasi görüşe katılmaması sonucu,5 Eylül'de İM'nın fiili olarak okunmaması eylemine başlama kararı alan PKK,bu tek yanlı kararı TİKKO'yu da atlayarak yaptı.Bu emirvaki üzerine,biz,grup olarak şu tavrı takındık:

"İM'nın kaldırılması eylemini doğru ve haklı bulduğumuz - için biz de yürüteceğiz.Bu tavır bir direniş doğurursa bu süre içinde anlaştığımız gruplarla ortak hareket edeceğiz. Ayrıca,PKK'nin grupçu ve tahakkümcü tavırlarını cezaevi örgütlüğü ve eylem hakkındaki görüşlerini eleştiren" bir yazı yayınladık.Bu görüşlerimiz hemen herkesçe benimsenmesine rağmen,PKK'yi resmi düzeyde eleştiren yalnızca biz olduk. PKK'liler de, "TİKKO'nun kendilerini atladıkları eleştirisine" özeleştiri ile karşılık verirken,bizim eleştirilerimize sert ve gürültülü bir yazı ile cevap verdiler.Yazıda, "aramızda bağlayıcı ilişki olmadığı,illa da tüm grupların görüş birliğiyle hareket etmek zorunda olmadıklarını,yeteri kadar tartışıldığı için,eylem kararını kendi başlarına almak zorunda olduklarını;bizim 'siyasi demokrasi' anlayışımızın sakat olduğunu,sayımız az olmasına rağmen PKK'yi yönetmek istediğimizi, 'başkasının sermayesi ile kumar oynamak' istediğimizi,bunun için de çeşitli hokkabazlıklar vb. yaptığımızı' öne sürdüler.Oldukça uzun olan yazı bizi eleştirmekle beraber,tüm grupların cezaevi siyasetlerine karşı da bir bobürlenme niteliğindeydi.

PKK ile ilişkilerimiz,bu olaydan sonra iyice soğudu.Fakat,bu bozukluk koğuş ilişkilerimizde hernangi bir olumsuzluk doğurmadı.İM'nı okumama eylemine karşı,beklentilerimizin tersine idare yumuşak iniş yaptı.İM,bu tarihlerden sonra sadece hoparlörden çalınmakla yetinildi.

87 yılının ilk aylarından itibaren de TİKKO "tek tip elbisenin çıkarılması" önerisini tartışmaya başladı.TT'ın çıkarılması,yine,genel kabul görürken,bu,cezaevi örgütlüğü ve eylem programı gibi sorunları da programlaştırdı.Bizim görüşümüz şuydu: "TT'de cezaevindeki diğer baskı unsurlarından biridir.Bunlardan birinin diğer birine göre daha fazla önemsenip,adeta fetiş haline getirilmesini yanlış buluyoruz.Eğer,bir direniş yapılacaksa,TT.ile beraber diğer tüm taleplerimizi de içermeli,tüm amacı TT'i çıkarmak olmamalı.İdarenin,zaten,giderek TT'den vazgeçme eğilimi içinde olduklarını ve bunun bir pazarlık konusu yapılabileceğini, ek olarak bir eylem programı ve bunun kollektif bir yürütme ile kotarılması görüşümüzde ısrarlı olduğumuzu" da belirt-

tik.Bu tartışmalar da oldukça uzadı.Sürekli birlikte öneri yapan ve sonuçlandıran PKK-TİKKO bu kez ikili davranmak yerine karşı karşıya geçti.TT ile ilgili olarak TİKKO'nun öneri yaparken kendilerini atlıyarak bir geleneği bozduğunu ve bu tavrından ötürü kendilerinin ayrı bir öneri sunacaklarını belirttiler.Böylece,iki odaklı bir tartışma açıldı.

Bu,ilkbahar aylarındaki tartışmalar dışında en önemli gelişmeler PKK'nın "işbirlikçileri cezalandırıyorum" diyerek aileleri topyekûn imha ederek,caydırma,katliam hareketlerinin artmasıydı.86 yılındaki ilk toplu öldürme olayları başladığında,cezaevindeki hiçbir PKK'lı bu olayın kendilerince yapıldığını kabul etmiyor ve tepki gösteriyordu.Keza,bu yöndeki bilgiler güçlü olmasına rağmen,başka gruplar da olayların 'karanlık güçler' tarafından tezgahlandığı görüşünde birleşiyorlardı.Şubat 87'deki 'Pınarcık Katliamı' ve bunu bahane eden TC'nin,Güney Kürdistan'a hava saldırısı yapması olayı üzerine,biz ve KAWA,tüm cezaevine; "olayın protesto edilmesi için bir günlük AG" önerdik.Öneri,TT.eyleminin gündemde olması ve siyasi bir tavır olduğu gerekçesiyle,PKK ve diğer gruplarca red edildi.Aynı tarihlerde yapılan duruşmada (11.03.1987),bir dilekçeyle,hem 'Pınarcık Katliamı' hem de bunu bahane eden TC'nin saldırı hareketlerini protesto ettik.Bu dilekçeye,KAWA da katıldı.Biz,ayrıca PKK'lilere yönelik bir yazı hazırlayarak: "Bu tür katliamları devrimcilerin gerçekleştirmiş olacağına ihtimal vermediğimizi,bunların provakatif olduğunu,kamuoyunun yaygın inancı karşısında PKK'nin net tavır takınması gerektiğini, bunları lanetlemesi gerektiğini vb". belirttik.

PKK'liler,daha önceki olayların aksine,bu kez ağız değiştirdiler.Olayın,ARGK tarafından yapıldığını fakat hedefin aileler değil,işbirlikçiler olduğunu ve çocukların yanlışlıkla ya da iki ateş arasında kalarak vurulmuş olmasından 'üzüntü' duydukları gibi,olayı üstlenen bir açıklama yaptılar. Ayrıca,kendilerinin bu olaylar vesilesiyle eleştirilmesinin "sömürgecilerin ekmeğine yağ sürmek" olduğunu, "savaş espirisi içinde böyle şeyler olabileceğini,bunların bahene edilerek ulusal kurtuluş savaşına karşı sömürgecilerin uslubuyla haince saldırıldığı vb".belirten bildiriler çıkardılar.Tabi,bu olaylar PKK tabanında büyük sarsıntılara neden oldu.Gergin ve tartışmalı ortamlar doğdu.Nevar ki, hiçbir grup -bizim dışımızda- bu olayları eleştirmedi.PKK'nin kendini eleştirecek olanları,daha başından "hain,işbirlikçi" ilan etmesi caydırıcı oldu.Sonuçta,dışardaki katliamların kınanması konusunda,mahkemelerde ve cezaevinde açık tavır koyarak,PKK ile kafa kafaya geldik.Tabi,bu sürekli eleştiri,hem ilişkileri daha da gerginleştirdi,hem de içten içe başlayan "muhalefet" hareketini bize bağlama endişesi, onları daha da hırçınlaştırdı.Oysa,PKK'nin "cezaevi muhalefetine" güdüm olarak bulaşmıştık.Fakat gelişmelerden haberdardık. (Bu konuya ileride yine değineceğiz).Böylece PKK, hem iç muhalefeti körüklediğimiz,hem de diğer grupları kendilerine karşı cepheleştirdiğimiz inancıyla bizi hedef seçti.Bu arada TT eylemi tartışmaları sürdü ve Elazığ As.Cezaevi,Diyarbakır'a nakledildi.20'si faşist,80 devrimci,yüze yakın tutuklu geldi.Böylece,cezaevinde Dev-Sol,Dev-Yol gibi gruplar sayısal olarak artmış oldular.Elazığ'dan gelenlerin TT giymiyor oluşu (Elazığ'da da TT giymiyorlardı) burdaki tartışmaları kesti. "İkili bir durum var,hemen bizde elbiseleri çıkaralım" dendi.Biz,sonuç olarak "eylem programındaki bazı düzeltmelere rağmen yeterli olmadığını,örgütsüz olduğunu belirtmekle beraber,TT eylemini kendi bağımsız tavrımız içinde destekleyeceğimizi" açıkladık.Tüm gruplar da eylemi koşullu olarak yürüteceklerini açıkladılar.Fakat,bu arada PKK'nin kadro adamı (aynı zamanda koğuş sorumlusu ve temsilcisiydi) aniden itiraf yaptı.İdare,bütün ayrıntıları öğrenmişti.Buna karşılık eylem günü tesbit edilmişti.Eylem günü geldiğinde PKK esrarengiz şekilde "eylemi ertelediğini",nedenini sonra açıklayacağını belirtti.Neden böyle yaptıkları spekülasyon konusu oldu.Tüm cezaevini tartıştırıp, hazırlığa sokup,sonradan yine tek başına ve gerekçesini sunmadan "erteleme" kararına eleştiri,yine sadece bizden geldi.Ardından yeni bir manevraya geçip "TT çıkarma eylemi yerine TT giymek istemediğimizi idareye bildirelim,ama TT

giymeye devam edelim" dendi.Gruplar sağa-sola yalpaladıktan sonra,yine PKK'nin önerisine boyun eğdiler.Ve dilekçeler verildi.Bu olay gruplar arasındaki tüm ilişkileri baştan aşağı bozdu. "PKK'siz birşey yapılmaz" diyenlerle, "ayrı blok oluşturma zamanı geldi" diyenler ayrıştılar.Hem içerde gına getiren dayatmalar,hem dışarıdaki olaylar,cezaevinde bu tarihten sonra PKK'nin yanlızlaşma sürecini başlattı. İdare ise,beklenmedik bir şekilde,dilekçelere cevap olarak: "isteyenin TT giyebileceğini,isteyenin giymemekte serbest olduğunu,içeriye de sivil giysi alınacağını" bildiren bir açıklama yaptı.Böylece TT sorunu herhangi bir eyleme girişmeksizin çözümlenmiş oldu.Tabi,TT eylemini süresiz erteleme kararı almış oldukları ve sadece dilekçe ile yetindikleri halde,PKK,bu beklenmeyen sonucu hemen kendisi için bir "zafer" ilan etmekte gecikmedi.TT'nin kalkması cezaevinde belli bir rahatlama sağladı.Bundan sonra iki protesto olayı oldu.Birincisi TİKKO'dan Mehmet KALKAN'ın soruşturmada ölümü,diğeri de Metris'teki direnişi desteklemek için çalışan ailelerin,Ankara yürüyüşünde,Didar ŞENSOY'un ölümü ile ilgili idi.Kalkan için iki gün,Şensoy için ise bir gün AG yapıldı.Bu eylemlerden dolayı önce 70 kişiye,sonra eyleme katılan tüm mahkümlara birer aylık mektup cezası verildi.Bu arada,Hollanda'da meydana gelen olaylar üzerine PKK'ye bir not yazarak şu soruyu sorduk: "Dışarıda başka bir çok devrimci gruba olduğu gibi hareketimize karşı da,politik dostlukla bağdaşmayan saldırılar olduğunu,bizim için güvenilir olan kaynaklardan öğrendik.Bu tür saldırılar için size ulaşan bilgiler ve tavrınızı öğrenmek istiyoruz".Bu özel nota, hiçbir karşılık gelmedi.Biz,daha sonra .... iletilen "ilişkiyi askıya alma" kararını diğer gruplara açtık.Gerekçelerini de açıkladık.Tam bu tarihlerde,PKK-TİKKO çelişkisi de derinleşti.Partizancılar,35'de 3-4 adamlarını bırakarak,ayrı bir koğuşda toplandılar.En son olarak da,39'da birlikte kalan KAWA ve Rızgari de ayrılarak,başka bir koğuşta toplandılar.Eylül 87'de,PKK ile diğer grupların aynı koğuşlardaki diğer grupların ortak yaşamı tamamen sona ermiş oluyordu.Bu gelişmelerden dolayı PKK;Rızgari ve Partizan'a karşı kampanya açtı.Ağustos ayında bir yazı çıkararak Rızgari'nin önde gelen isimlerini ad vererek karalamaya çalıştılar.Kimi PKK'cilerce bile kınanan bu yazıya (...) Rızgari de 16 sahifelik (...) bir yazı çıkararak cevap verdi.Özetle yazı da, "isim vererek devrimci insanların karalanmasının boşuna olmadığını,PKK'nin,bu insanları,tehlike gördükleri için öldürme kararı alırken,içeride de bu tavırlarına haklı bir ortam yaratabilmek için,onları tanıyan,seven cezaevi kitlesi nezdinde kötülemeye çalıştıkları" ve "eleştiriler doğru olsaydı o insanlar buradayken yapılmaya cesaret edilirdi.Aradan 4 yıl geçtikten sonra yapılan bu ani çıkışın PKK'nin çıkmaza giren politikasının bir sonucu olduğu" belirtildi.Yazının diğer bölümlerinde,Rızgari'nin cezaevi sürecindeki tavrı değerlendirilerek,direnişe,bütünlüğe,örgütlülüğe verdiği önem örneklendi. "PKK içinden kararlı ve örnek alınabilecek direnişler sergilendiği gibi,81-84 dönemindeki yüzlerce itiraf,ispiyon,teslimiyet rezaletinin vebalinin ağır yükünün de kendilerinde olduğu" belirtildi.Cezaevinde olup bitenlerin serinkanlı değerlendirilmesi istendi.PKK'nin Rızgari'ye saldırısının asıl nedeninin, "kendi politikasının iflası,devrimci kamuoyundan tecrit olması" olduğu,işbirlikçileri caydırıyorum diyerek masum insanlar öldürülmesinin,sömürgecilerin ekmeğine yağ sürdüğü,PKK'nın, silahlarının geri kalan kısmını da, "ya diğer devrimci gruplara ya da iç muhalefete yönelttiği" belirtilerek,politikalarının "ideolojik-siyasal eleştirisi" yapıldı.Sonuç olarak, "cezaevindeki insanlar arasında,devrimciler arasında ortak baskı,zulüm ve direniş içinde pişen bir dostluk bağı olduğunu;PKK önderliğinin bu bağı kendi siyasi çıkarları lehine kullanmaya çalışıp,olmazsa koparmaya,düşmanlaştırmaya çalıştığını,kendilerinin (Rızgari'nin) bu tuzağa hiçbir zaman düşmeyeceklerini ve PKK'nin kendini gözden geçirinceye kadar ilişkilerin askıya alındığı" belirtildi...

Bu yazılanlardan sonra,yeni bir yazışma olmadı.Yalnız PKK cezaevinde çıkardığı metinlerde (dışarıdaki yayınlarında da) tüm grupları "işbirlikçi,teslimiyetçi,hain,şöven" vb.

ilan etmeye devam etti.Ayrıca,Peşeng,KUK-SE,ÖY ile de,ilişkilerini kestiğini açıkladı.Daha sonra,Partizan'la birbirlerine karşı uzun polemiklere giriştiler. (...)

Bir yıldır içten içe gelişen PKK muhalefeti,Ekim 1987'de kendini ortaya koydu.Ayrı bir koğuşta toplanmaya başladılar.Muhalefetin ideolojik bir temeli olmadığı,daha çok hertürden hoşnutsuzluğun bir araya gelmesi olduğu,kısa zamanda anlaşıldı.Aralarında ciddi siyasi çıkışlar yapanlar olduğu halde,ağırlık iç sorunların kangrenleşmesi biçimindeydi.Ayrılan grubun belli başlı isimleri şunlardı: .... Sayıları bir ara 60'a kadar çıktı.Sonra,beklentilerin aksine,muhalefet grubu ciddi bir çıkış yerine,sadece PKK cezaevi örgütünü suçlayan (kariyerizm,oportünizm,adam kayırma vb),PKK savaşını,başkan Apo'yu öven bir bildiri yayınladılar.PKK'liler ise, ".... komplosu" adını verdiği muhalefeti,hainlikle,örgüte karşı komplo kurmakla suçladı... cezalandırılacak larını açıkladı ve diğer grupları muhalefetlerini tecrit etmeye çağırdı.Muhalefet bu kısa büyümesinin ardından inişe geçti ve koğuşlardan ayrılan pek çok kişi geriye döndü.Ayrılanların bir kısmı diğer cezaevlerine nakledilirken,bazıları da burada halen aynı tavırlarını sürdürüyor.Muhalefetin PKK'ye sahip çıkması,hem kendi içlerinde hem de dışarıda "taktik" olarak nitelenmesine rağmen,umut verenleri de hayal kırıklığına uğratıp,yuvaya dönmelerine neden oldu.İdeolojik açılım düşünenler ise,hem kendi aralarında "şimdilik anlaşamadıkları,hem de kendilerini güçsüz hissettikleri için bu yola başvurmadıklarını" belirttiler.PKK,geçen 4 yıllık süre içinde eğitim çalışmaları,yayın,ajitasyon ve dışardaki gelişmelere de bağlı olarak içerdeki kitlesini canlı tutmayı başardı. (...).Gruplar,genellikle Newroz,1 Mayıs ve Cezaevi Şehitleri'ni anma amacıyla bildiriler çıkarıyorlar.KAWA,özellikle Kasım 87'den bu yana PKK yanlısı bir siyaset izlemeye başladı.(...).Bizimle ilişkileri de bu bağlamda soğudu.Birlikte tavır almaktan özellikle kaçınıyorlar.

Diğer gruplarla ilişkilerimiz oldukça iyidir.Tavırlarımızı tutarlı,güvenilir buldukları için,sayıca az olmamıza karşın,her konudaki düşünce ve tavırlarımıza önem veriliyor,itibar ediliyor.Örneğin;son olarak hapishane tutuklu temsilciliğine bizi aday olarak önerdiler,bu konuda çoğunluk da sağlandı.Fakat,hem ......'nin kendi adaylığını öne çıkarması,hem de bizim PKK ile ilişkilerimizi askıda tutmamız nedeniyle ısrarlı olmadık.Temsilciliklerden birini bu grup üstlendi.

(...)

Mayıs 1988

Diyarbakır Askeri Cezaevi

Rızgari Hükümlüleri

*

(*) Bu metin,2 Nolu Diyarbakır Sıkıyönetim Askeri Cezaevi (şimdi sivil cezaevi)'ndeki 86-88 yılları arasındaki gelişmeler ile ilgili "Siyasi Rapor"dan özetlenerek alınmıştır.

Hevreyan,

Mirov jiyana xwe da benda gelek hêvîya ye.Helbet,ji holê rakirina van daxwaz û hêvîyan ne gengaze.Paş pê,jiyan disekini.Lê be lê,divê di nav ref û cînan da ferkqêki bê danin. Ên zana,dizanin çi dixwazin û wê çawa bi karben,dizanin biÊn gihîjîn gengaziyê û dera gihiştinê.Û,anegorê vi dilivîn.Ev rengên livandinê ji rengdariya ramanan tînin ziman û damezrandina çanda mirov û an cînan pêktinin.

Çawa ku;bi helma avê di hin demên salê da baran dibare û tabiatê da guhertin çêdibe.Zêde baranbarîn tabiatê da xesar çêdike.Evana hêqiqatin ne gengaze van bidin seknandin.Ava mirov ji wûsane.Daxwaz û hêvîyên mirovan;wek dawîkên helmê hebûnên hêqiqatin,ji holê rakirina van ne gengaze.Lê be lê zemtkirina van gengaze.

Barana bari dema bi avên piçûk an ji bi çeman va dibin yek,wê gavê li ser tabiatê û li ser jiyana mirov vejenan pêktinin.Lê be lê,lawên mirov dikarin bi hin qêysi tabiatê biguherinin.Jiyanê ji ew xwe têxe rê.Di dirokê da ji her awha bû ye.Bo bi karhatina hêvî û daxwazên me,bi xwestina mirov her dem divê xebat bête kirin.Eva ji,pirsgirêka tekoşînê ye.Dirok ji mera tekoşîna navbera mirovan ji tine ziman...

Tekoşina mirovan ê yeko yeko;wek ava baranê nagihîje çema û erqa.Ger ku guhertina hini tiştan em bixwazin,ev,ne pirsgirêkên mirovan yeko yeko be,divêt xebat û hêmû awayê tekoşînê bi kollektifi sazûman karbe wek,avên di herike ser erqan û ew ji biherike ser avên çeman...

Mirovan bivê navê jiyana xweda hini tiştan çêdikin.Ev di rukarên cur be cur da pêktên.Minak;herêmên gûnda da mirovê li ser êrd dixebite;hini tiştan diçine,radike û digihijine. Di kedxana da mirov di gel gelek kesan dixebite.Her dû rewşandan ji mirov hini tiştên daringi çêdike...Nayê zanin wê çewa be ku xweditiya van zadên çinandi neyê kirin û lê neyê lêrîn.Hini ji wê da,dagerkirina wan zadan neyê kirin,jiyana me ne gengaze.Ji ber ko,garantiya jiyanê û ya pêyvendiyên me karên zadê daringi va girêdaye.Cihê ko em lê dixebitin ji awhane.Li ber xebatê hini dirav didin.Bi mantiqekî safî awha tê gotin "karê xwe dikim,dirav distinim li keyfa xwe dinêrim".Na!Ev livandineki ramanê xelet û xetere.Ji ber ko,kardar awha naponije.Kardar rêya zêjetirin xwarina keda modern kolê xwedi dirawî dinêre.Mirov,di vê rawestê da ku bîra mêtîna li ser keda xwe bike û dev ji ramanên safî biqere.Di vê gehinekêda,karên ku bê kirin ewe,ku yekitiya ramanan bê afirandi û biqûlipin nav kar û bar an.

Wek herdû minakan da tê dîtin,bo mirov bigihîje armanca xwe;divê jiyana daringi da hebe,destbihelat be û xwe ji "tenêbûnê" xilas bike.Diroka mirovan teji wek van minaka ye...

Em kesên pelixî û di mêtinin bin zûlm û girtina dagirkeriyê da,ji netewê mêtingehbûyi,me beriya vê roja mezin kiribe, (Kurdistaneki serbixwe,demokratik,yekbûyî û sosyalist) divê nevê pêwiste ramanên xwe bigihjinin hêzeki daringi yi.Ev tenê,mirov perjewêndiya xwe bide bin dagera hêza sazûmani yi pizor dibe.Ev ji nebese;mirov di nav jiyana rêzanida,em,xwediti zadan nekin,dareriya van nekin;tû qimeta perjewêndî û fêrisiya ku me da ye bin desthilata sazûmani û kollektifi nine.Bêqam,li vira Ked tê hêsabê.Cînên pelixi,ji bo hember keda xwe,bo ên xweyên xwedî tekoşînê dikin.Ev tê gotin ku, mêtingehiya kedê heye.Tekoşîn,tekoşîna bo sitandina hemberê kedê ye.Ked tenê kesên kedxanada dixebitin ra ne girêdayi ye.Fêydakirin û êmilandina hêmû tiştanda ked heye.Ji ber vê yekê,xwedi derketin û parastin û pêşvebirina van hebûn û zadan pêwistiyek bingehiye.

Bo zêdebûna çandiyi em,tenê hêvîya adana êrde nikarin bisekinin.Çawa,hêvîya hêrikandina avên erqa û ya çêman mirov

bizanibe divê,kedxanada çewa xebat tê kirin û bo çi ye,wi, nasbike û bizanibe.

2.

Niha,em bin van ditinên xweyên taybeti da,ramanên ser welat û ser rêxistina xwe binin ziman.Çawa divêt bilivîn eme diyar bikin.

Welatê me Kurdistan ji sedhêzar salan pêda bin zordestiya hêzên mêtingehda û bin dagirkeriya leşkeri daye.Hêmû hebûnen netewê me,hatiye perçiqandin û ber bi tûnebûnê sekiniye.Bi destên mêtingehkara û emperyalistan welatê me bûye koloni,me daxwaz û hêvîyên xwe bikar neaniye û dilinên xwe parnekiriye.Mêtingehkara rewşan xweyên dagirkeri domdikin,me ji hevûdû dûr dixin û me ji diroke reş dikin.Kurdistanîyan vîya ferqdikin,pêvajo ya dirokê da destên van çi hatiye bê guman vi kirine.Lê be lê serketina azadiya gel û serxwebûna welat pêk neanine.Lê be lê,kewneşopeki tekoşinê baş an nebaş ji newşê nûh ra hiştina.Pêwestiyek tekoşinê ewe ku,xwedi li vana derkevin,jiyinandin bê kirin û pêşva bibin bo serxwebûna welat û azadiya gelê me.

Tekoşinê da ordiyên mêtingeha herdem li ser pê ne.Her Kurd û Kurdistaniyan viya bizanibin û anegorê vi bilivîn.Êdi ne dema ku em ji şexsiyetîyê bifilitîn bigihijin civatiyê?Ev ji ne bese;pêwiste em tekoşina jibo azadiya gelê xwe û serxwebûna bo welatê xwe bikin.Lê be lê,hingê hêvî û daxwazên mirovên me vê bikarbê.Em hêmû hebûnên xwe ji mêtingehkara nestinin wê çawa gelo,emê xwestinên xwe bikarbinin?Her weha,pêwiste ku em bibin xebatkar û karbidestên tekoşina rizgariya netewi.

3.

Em,vê dema hanê de bo,hêmû awayi daxwaz û nêvîyên netewayê me bikarbê;em komeki nehatine bahevû dû.Pêvajoya iro,bo azadiya gelê me û bo serxwebûna welatê me jibo sazûmaneki cengdariye.Himên rêxistina me,pêvajoya dirokeda ye.Mirov bo gihiştina armancê xwe yeko yeko bi serê xwe ne tû tişte,nabe tû tişt.Me vî dizanibû.Ji ber vê yekê,me serketina berbihevdû anina ramanê xwe kir.Îro,cihê em hatinê û cihê me;me gihiştand rêxistineki cengdari yê.

Bi salan netewayek bo azadi dijî,di nav şerda liberxwe dide.Ji ber vê yekê,sitranên isyanên netewi narawestin.Rewşeki nebaşe ku Kurdistaniyan vi tiştê xistinê serê xwe û dizanin, lê be lê nenav jiyana daringi dane,ji derva peyvan dibêjin. Çewa avên piçûk dikevin erqa û jiwir çemanda dicivin,divê em ji hêmû hêzên xwe bêxin yek.

Em salan va tekoşina vî didin.Beriya salan dema himên rêxistina me hat avêtin ne kêm bûn geleka hêta dawiyê sozê tekoşinê dabû bi mera!Cihê hatinêda,jiyana daringi vi wûsa neda diyarkirin.Hinek,dervayi jiyana rêzani sekinin tenê peyva dikin.Em wana dizanin û dema tekoşina bi vanra wê bê.Lê be lê,tekoşina baştirin di rêya pêkanina armancên programêda ye.

Ji salan va hêmû mirovên me xwedi programên berbiçav û ji hûnanêra amadakarbûn,da ku bikaribin çi bikin.Me rewşa tekoşina rêxistina xwe dûr û dirêj bi sebir li welat û di vitloneka rizgariya netewi da şareza kir.Bo gihiştina armancên hêqiqi hevîyên me ev bûn.Diyare,rewşa rêxistina me ya iro kewn ra nayê tevlihevdankirin.Bivi awayê,dev ji mijûlandinên kewn berdin.Gelamper hevalên me,bo hûnana dema nûhra amadene,bi dil û can dixebitin.Hevalên wûsa diponijin û berjewendiyên xwe bin libat û kollektivita amade kirine,pêwiste bo her tiştî berdest û amadâbin.Jiyan û tekoşin ji me fedekariyên mezin dixwazin.Helbet,tekoşin ne kareki hesaniye.Rêxistina me,hêmû kesên xwe gaziye beşdariya tekoşinê û cengdariyê dike.

Paşpêkiya vi,ên tekoşina Kurdistanê li ser masan dixwazin dombikin ji hene Vana,ya dev ji vî dest û darî wê berdin an ji wê bibin asteng liber me.Wek van leyistoga kadroyên me dizanin û bo vana çav vekiribin.

Beriya her tişti divê kadroyên me xwedi namûsbin.Karên ji

tageta van zêdetir xwe nedin berê,kar neynin.Ev tekoşina hanê ser dilxwazitî û bi rizabûniyî kar tê.

Endamên rêxistina me da cihgirtine,pêwiste rêzkarî bi firşk û jixwe va kar bikin.Pêwestiyên xwe sedan sed binin cih.Êdi rawestandin tinûne.

Hevrêyan,

Beriya niha me di namedore 1.da bêhsa pirsgirêkên berbiçav kir.Da ku bê zanin,emê cardın li ser pêwistiyê rêzikên pêwist bisekinin.Bingehitî,kovara lı ser "pêwestiyên pirsgirêkên hûnanê" da,dı derhêqa damezrandina kar û barên libat û lijana da,xebata rêzanida dûr û dirêj bi minakan li ser hatiye sekinandin.Tê zanin ku her militanê me gelek care vê kovarê xwendiye û jiber zanin.Lê be lê,ji bo damezrandina hûnana kollektifi,yekbêj û ji bo rêxistina me pêwestiyên tekoşina rizgariya netewi bi rengeki pêwisti bi afirine,ne ku hildibe wek "benîştê cengena" van seretana dev da bên cûtin.

Bingeh ev û ya pêwistirin ku mirov jiyan û peywendiyên xwe biahengi tekoşina şoreşgeri ve girêbide.Ji ber vê yekê,vê dema ku em ketine nav damezrandineki nûh divêt zêdetirin em li ser van seretanên jêrê bisekinin:

1-Seretan û rezikên dinav xebata rêxistinêda hatinê ceribandin û afirandin neguherinin û van nevekêşin.

2-Sedi sed bi libat û lijna bişêwirin biryara bigirin, gengaze gelek kesan bikişinin nav kar û biryara bi van hilgirin.

3-Dervayi libat û lijna kesî agahdarên xebate û geft û go nekin.

4-Pêwestiyên xwe parve bikin.Têkiliya xwe ji herêm û karên dervayê herêma xwe nekin.

5-Pêwestiyên we girti divêt,anegorê muhtewa we be.Pêwestiyên ji muhtewa û ji berjewendiyê we zêdetir negrin.

6-Civina yekbejî (ciddi) bidominin,serdestiya tewşiti û xweseri yê rakin.

7-Bûyêran di dema xweda rapor bikin.Ji agahdariyên li ser lingan dûrkevin.Agahdariyê dûr û dirêj û bigirgîn û bigelek aliva bikin.Bi agahdariya yek aliva pê biryara hilnegrin.Bikaribin gûhdariya kesên rexne hilgirti ji bikin.

8-Vekolina biryarên bilijneyî hatiye hilgirtin nekin.Sedan sed vana bi cih binin.Geft û go ya kêmasî û xeletiyan civinên bê da bikin.

9-Pêwistiyên dane we anegorê,pivandina subjektifiya xwe bikar neynin û hinbihin ku vana bo himên armancên peyrev û programê bikartê.

10-Ji lijne,rêxistina xwe û hêmû xebatan da ji hevrêyên xwe bawer be.

11-Ji bo xwe deman û xwesari ne xwaze.

12-Dema insiyatifa xwe bikaribini,û bipêk karanina biryaran da xwe ji têkilîbûna şexsi dûrbixe.

13-Bi neşmîti ferqa rûkarên legal û muhtewa rêxistina me ya illegal bike û nekeve nav reklam û deşifrasyonê.

14-Divêt disiplin bidilxwazi guvaşti be.Pêwiste libat û lijnara biahengi bêderbaskirin.Berpirsiyara piçûk nebinin û rayêdarên xwe bixerabi karneynin.

15-Her pergalida weşanên rêxistinê ên rûkarên demên berê hatiye weşandin biyekbeji bixwinin;çav li weşanên li ser xebata nav lijna û hûnana kollektifi a kadroya bixin.

16-Di çondina ji herêmeki li herêmeki di,sedan sed cewazê ji libata xwe bistine,di vê herêmê da pirsa xebatên hûnanê û peywendiyan neke.

17-Cihê wîn berpirsiyari çon,yekser berpirsiyarê wîra bibinin.Rewşa xwe tenê jêra bêje,jê agahdar bibe.Di derheqa herêma xwe tû ne berpirsiyarbi agahdari li ser herêma xwe û xebatê eşkere neke.

18-Hêta dema ku tû li wîr berpirsiyar bimini diravên xwe bêxe komûnê.Bo çi kari hatîyi û hêta kengê tû yê li wîr bimini bêje û cihê dayin şandi da bimine.

19-Pêwestiyên hevalên berpirsiyar dane te,bê geft û go bidomine.

20-Tekoşinê da ji baweriya hevrêyî û ji seretanên rizaya li ser himên yekitiya dilxwezitî yê,tenê carek ji be em jê naveqêtin.

21-Nakevin nav pergala zordestiya psikolojikî ku burjuvazî bihêza çap û weşanên xwe diafirine.Qurf nedin nişandan.

22-Bo tiştên berbiçav û neberçav Kurdistanê rûdayîne û ji bo pirsgirêkên ajitasyon û propogandayê û vekolana rêzaniyê; belavok,weşanên kadroya,ditinên rêxistinê û namedoran ji xwera bêxin rehber.

23-Ji bo armancên rêxistina me pêkbên fırşkvan bin.

24-Pergal û navginên rêxistinê bidilgermi biparêzin,bo tekoşinê xwedara peyda bikin,aidatên xwe di demê da bisistemi bidin.Ji xwera bêxin armanca bingehi bi awayê teberû û.h.w.d pirsgirêkên diravî a rêxistina me hêlbikin.Xwe binavendi karanina hêmû xwedaran pêwest bihêsibinin.

25-Weşanên rêxistinê bigihijin hêmû derê,kêlikî be ji,xwe ji xebata ajitasyon û propagandeyê peşnexin.

(...)

BIJÎ SERXWEBÛNA WELATÊ ME Û AZADÎYA GELÊ ME !

BIJÎ RÊXISTINA ME YA TEKOŞER RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

Gûlan,1988 (rızgari)

RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

(rızgari)

sekreteryayê Hûnan û zanyarîyê

NASIL DAVRANILMALI ? GENELGE-NO:2

Yoldaşlar,

Birey,yaşamında,birçok beklenti içindedir.Elbette,insanın özlem ve taleplerini ortadan kaldırmak mümkün değil.Tersine,hayat dururdu.Ancak,değişik sınıf ve tabakalar arasında, bir ayrım koymak gerekir.Bilinçli olan,ne istediğini,ne yapacağını bilen kesimler,mümkün olanı ve ulaşılması gerekeni bilirler.Ve ona göre davranırlar.Bu davranış biçimi,düşüncenin bir yansıması olarak birey ya da sınıfa özgün kültürü de oluşturur.

Nasıl ki;buharlaşma sonucu yılın belli dönemlerinde yağmur yağar ve doğada değişiklik olur.Fazla yağmur doğada hasarlara yol açar.Bunlar bir gerçekliktir ve durdurmak mümkün değildir.İşte,birey de böyledir.Kişinin özlem ve talepleri;buharlaşmanın meydana getirdiği sonuçlar kadar bir gerçekliktir,ortadan kaldırılması mümkün değildir.Ancak, dizginlenmesi mümkündür.

Yağan yağmur,küçük su ve ırmaklarla ya da nehirlerle birleştiği zaman,doğada ve doğal olarak insanların yaşamı üzerinde derin etkilemeler de yapar.

Ama,insan oğlu doğayı belli ölçülerde değiştirebilir.Yaşamı da kendisi düzenler.Tarihte de hep böyle olmuştur.Özlem ve taleplerimizin istediğimiz düzey ve doğrultuda organize olmaları için de,her zaman bir uğraş gerekmiştir.Bu ise,bir mücadele sorunudur.Tarih,bize,insanlar arasındaki mücadeleyi de anlatır...

İnsanların tek tek mücadeleleri;ırmaklara,nehirlere ulaşmayan yağmur gibidir.Eğer,birşeylerin gerçekleşmesini istiyorsak,bu,yanlız tek tek insanların sorunları değilse;uğraşılarımız,çabalarımız ve bir bütün olarak mücadelenin örgütlü ve kollektif olması gerekmektedir.Tıpkı,suların küçük ırmaklarla ve bunların da nehirlerle birleşmeleri gibi...

www.netewe.com

Bireyler,yaşamlarında mutlak birşeyler üretirler.Bu,değişik düzeylerde olur.Örneğin;kırsal kesimde toprağında çalışan birey;birşeyler eker,biçer ve yetiştirir.Fabrikada birçok kişi ile birlikte çalışır.Her iki durumda da,birey,maddi bir takım şeyler üretmektedir... Ektiğimiz ürünleri sahiplenip,bakımını yapmazsak,ne olacağını bilemeyiz.Daha da öteye,bu ürünlerin denetimini yapamazsak,yaşamamız mümkün olmayacaktır.Çünkü,yaşamın garantisi ve ilişkilerimiz ürettiğimiz ya da üreteceğimiz maddi ürünlere bağlıdır.Çalıştığımız işyerinde de durum böyledir.Çalışmamız karşılığında bizlere belli bir ücret ödenir.Saf bir mantıkla şöyle diyebiliriz: "Işimi yapar,ücretimi alır,keyfime bakarım".Hayır! Bu,yanlış ve tehlikeli bir düşünce tarzıdır.Çünkü,işveren öyle düşünmüyor.İşveren,mümkün ve muhtemel en az ücretle modern kölesini daha da fazla sömürmenin yoluna bakacaktır. İnsan,bu noktada sömürüldüğünün farkına varırsa,saf düşünmeyi terk etmek zorundadır.Bu noktada,yapılacak iş,düşüncelerin birleştirilmesi ve eyleme dönüştürülmesidir.

İki örnekte de görüldüğü gibi,bireyin amacına ulaşması; maddi hayatın içinde olması,müdahaleci olması ve "yanlızlıktan" kurtulması gerekmektedir.İnsanlık tarihi böylesi örneklerle doludur...

Ezilen,sömürülen,baskı ve işgal altında tutulan,sömürgeleştirilmiş bir ulusun bireyleri olarak,özlediğimiz büyük günün (Bağımsız,Demokratik,Birleşik ve Sosyalist Kürdistan) gelmesini istiyorsak,DÜŞÜNCELERİMİZİN MUTLAKA EĞEMEN MADDİ BİR GÜCE ULAŞMASI gerekmektedir.Bu,ancak,**bireyin yeteneklerini örgütlü bir gücün emir ve denetimine vermesi** ile olur. Bu da yeterli değildir;siyasal hayat içerisinde çalışan insanlar olarak,yaratılan ya da yaratılacak olan değer ve ürünlere sahip olmazsak,onları denetlemezsek;yetenek ve yetkinliklerimizi bir kollektivitenin denetimine sunmamızın hiç bir anlamı olmayacaktır.Tam burada,EMEK söz konusu olmaktadır.Ezilen sınıflar emeklerinin karşılığında kendilerinin olması gerekenler için mücadele ediyorlar.Bu demektir ki,emek sömürüsü vardır.Mücadele,emeğimizin karşılığını alma mücadelesidir.Emek,sadece,fabrikada çalışan bireylerle ilgili bir durum değil;kullanılabilinen ve yararlanması mümkün olan herşeyde bir emek vardır.Bu nedenle,yaratılan bütün değerlere sahip çıkmak,onu korumak,geliştirmek temel bir görev olmalıdır.

Ektiğimiz üründen daha fazlasını bekliyorsak,yanlızca toprağın verimliliğine bakamayız.Küçük küçük suların ve ırmakların birleştirilmesini bilmek;fabrikada nasıl üretim yapıldığını,neye yaradığını da bilmek ve tanımak gerekiyor.

2.

Şimdi,bu genel belirlemelere uygun olarak,ülkemiz ve örgütlenmemiz ile ilgili bazı düşünceleri irdeleyip,nasıl davranılması gerektiğini açıklamaya çalışalım.

Ülkemiz Kürdistan,yüzyıllardan beri eğemen sömürgeci güçlerin elinde ve askeri işgal altındadır.Ulusumuzun tüm değerleri parçalanmış ve yok edilme tehlikesi ile karşı karşıyadır.Sömürgeciler ve emperyalistler tarafından sömürgeleştirilmiş ülkemizde,özlemlerimizi gerçekleştirememiş ve duygularımızı paylaşamamışızdır.Sömürgeciler,işgalci konumlarını devam ettirmekte,bizleri,birbirimizden uzaklaştırıp, tarihten silmek istemektedirler.Kürdistanlılar bunun farkındadırlar ve tarihsel süreç içerisinde de karınca-kaderince ellerinden geleni yapmaya çalışmışlardır.Ancak,ülkemizin bağımsızlığa ve ulusumuzun özgürlüğe kavuşmasını başaramamışlardır.Fakat,olumlu ya da olumsuz yeni kuşaklara, **bir mücadele geleneği** bırakılmıştır.Buna sahip çıkmak,bunu yaşatmak ve daha ileriye götürmek,ülkemizin bağımsızlığa ve ulusumuzun özgürlüğe kavuşturulması için mücadele bir görev olmalıdır.

Mücadelede sömürgeci ordular herzaman teyakkuz durumundadırlar.Her Kürdistanlı ve her Kürt insanı bunun bilincinde olarak,davranmalıdır.Artık,bireysellikten kurtulup,topluluk haline dönüşmemiz gerekmiyor mu?Bu da yetmez;ülkemizin bağımsızlığı ve ulusumuzun özgürlüğü için savaşmak zorunda-

yız.Ancak,o zaman insanlarımızın özlem ve talepleri gerçekleşmiş olacaktır.Tüm zenginliklerimizi sömürgecilerden geri almaksızın,istemlerimiz nasıl gerçekleşebilir?Demek ki,Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz'in birer çalışanı,emekçisi ve yöneticisi olmak zorundayız.

3.

Biz,ulusumuzun,özlem ve taleplerinin bir bütün olarak, gerçek hedeflerine ulaşması eylemi doğrultusunda,bugünkü aşamada bir araya gelmiş bir grup değiliz.Bugünkü aşamamız, ülkemizin bağımsızlığı ve ulusumuzun özgürlüğü için bir savaş örgütü olma düzeyidir.Örgütlenmemizin maddi temelleri tarihi geçmişte yatmaktadır.Amacımıza ulaşmak için,tek tek bireylerin kendi başlarına birşey olmadıklarını,olamıyacaklarını biliyorduk.Bunun içindir ki,düşüncelerimizi bir araya getirmesini başardık.Bugün,geldiğimiz yer ve ulaştığımız düzey,bizi,savaş örgütü'ne dönüştürdü.

Yıllardır direnen ve savaşan,özgürce yaşamak isteyen bir ulus var.Bundandır ki,ulusal isyan türküleri dinmek nedir bilmiyor.Bunu bilen ve bilince çıkarmış olan Kürdistanlı'ların,maddi hayatın dışında bir yerlerde durup,nutuklar söylemeleri yadırganması gereken bir durumdur.Küçük küçük suların bir ırmakta birleşip büyük bir nehre akıp,orada bütünleşmesi gibi,bizim de,bütün güçlerimizi birleştirmemiz gerekiyor.

Biz,yıllardır bunun mücadelesini veriyoruz.Yıllar önce örgütlenmemizin temelleri atılırken,bizimle birlikte bu mücadeleyi omuzlayıp sonuna kadar götürmeye söz verenler az değildi!Gelinen yerde,maddi hayat,hiç de öyle olmadığını ortaya çıkardı.Kimileri,siyasi yaşamın dışında durup nutuk atmaktadırlar.Biz,bunları biliyoruz ve bunlarla hesaplaşmanın zamanı gelecektir..Ancak,en iyi hesaplaşma,program hedeflerimizin doğrultusunda ilerlemektir.

Yıllardır,tüm insanlarımız,belli bir programa sahip ve ne yapacağını bilen bir örgütlülükten yanaydılar.Ülkemizde, Ulusal Kurtuluşun yeni bir dönemecinde,mevcut yapımızı uzun ve sabırlı bir mücadele sonucunda profesyonel bir konuma getirdik.Gerçek hedefimize ulaşmak için özlemlerimizin bir parçası da buydu.Açıktır ki,örgütlenmemizin bu düzeyi,eski düzeylerle karıştırılamaz.Bu bağlamda,eski alışkanlıklar terk edilmelidir.Arkadaşlarımızın önemli bir kesimi yeni dönem örgütlenmemize hazırlıklıdırlar ve canla-başla çalışıyorlar.Böyle düşünen ve yeteneklerini bu yapılanmada belli bir kollektevitenin hizmetine verecek olan arkadaşlarımız,herşeye hazır olmak zorundadırlar.Yaşam ve mücadele,bizden çok büyük fedakarlıklar beklemektedir.Elbette ki,savaşmak kolay bir iş değildir.Örgütümüz bütün unsurlarından bu mücadeleye katılmayı ve savaşmayı istiyor.

Bunun tersine,Kürdistan mücadelesinin,masa başında gitmesini isteyenler de var.Bunlar,ya vazgeçecekler ya da ayak bağı olacaklardır.Bu tür oyunları kadrolarımız bilirler ve bu konuda uyanık olmak zorundadırlar.Kadrolarımız herşeyden önce namuslu olmasını bilmelidirler.Yapamayacakları hiçbir işe girişmemelidirlir.Bu mücadele gönüllü ve rızanıza dayalı olmalıdır.

Örgütlenmemiz içerisinde yer alan tüm üyelerimizin disiplinli,kararlı ve özveri ile çalışmaları gerekmektedir.Alınan görevler mutlaka yerine getirilmelidir.Artık,duraksama yok.

Yoldaşlar,

Bundan önceki 1 No'lu Genelge'de de belirlediğmiz sorunlar göz önünde tutularak,birkez daha bazı kurallara uyma zorunluluğunu belirtelim.Esasen, "Acil Sorun/Örgütlenme" ana başlıklı kadro yayınımızda kurulsal ve kollektif yapı ile ilgili oldukça geniş ve örneklendirilmiş açıklamalar vardı.Her militanımızın bunları ezberliyecek ölçüde bir çok kez okuduğunu da biliyoruz.Ancak,kurulsal ve kollektif bir yapının ciddi şekilde oluşması ve Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz'deki görevlerin örgütümüz tarafından gerekli biçimde yerine getirilebilmesi için bu ilkelerin "çingene sakızı"

gibi çiğnenmesi sorunları çözmüyor.Esas olan kişinin kendisini devrimci mücadelede var kılması,hayatını ve ilişkilerini devrimci mücadele ile uyumlu götürmesi zorunludur.

Bu nedenlerle yeni bir oluşum içine girdiğimiz bu aşamada yeniden aşağıdaki kurallara azami bir dikkatle eğilmek gerekiyor:

1- Çalışmalarda belirlenen ve büyük deneyler içinden süzülüp gelen örgüt kurallarını değiştirmeyin,esnetmeyin.

2- Mutlak surette kurullara danışarak karar alın ve mümkün olan en geniş sayıda unsuru kararlara ve işe katınız.

3- Kurullar dışında tartışmayınız ve bilgi aktarmayınız.

4- Görev bölümü yapınız.Yetkileriniz dışında kalan alanlara ve işlere müdahale etmeyiniz.

5- Alacağınız görevler mutlaka muhtevanıza uygun olmalıdır.Muhtevanızı ve yeteneklerinizi aşan görevlere aday olmayınız.

6- Toplantıları ciddiyetle sürdürünüz,laubalik ve kendiliğinden'ciliği eğemen kılmayınız.

7- Olayları zamanında rapor ediniz.Ayaküstü verilen bilgilerden kaçınınız.Bilgilendirme detaylı,somut ve çok yanlı olmalıdır.Tek yanlı bilgilendirme ile kararlara varmayınız.Eleştirilen unsurları da dinlemesini biliniz.

8- Kurulsal olarak alınan kararları yorumlamayınız, mutlaka uygulayınız.Eksik ve yanlışları daha sonraki toplantılarda tartışınız.

9- Verilen görevleri kendi subjektif ölçülerinize uydurmayınız,örgütün Tüzük ve Programına ve temel amacımıza uygun biçimde yerine getirmesini öğreniniz.

10- Tüm çalışmalarda yoldaşlarınıza ve bağlı olduğunuz ünitelere,en önemlisi örgütümüzün emir ve kumanda merkezine güveniniz.

11- Kendinize özerklik ve ayrıcalık istemeyiniz.

12- İnsiyatif kullanma ve kararların uygulanmasında bireysel müdahalelerden kaçınınız.

13- Legal düzeylerle hareketimizin bir bütün olarak illegal muhtevasını titizlikle birbirinden ayırt ediniz,reklam ve deşifrasyona düşmeyiniz.

14- Disiplin gönüllü ve sıkı olmalıdır.Kurullara uymak,yetkili unsurları küçümsememek ve yetkilerimizi kötüye kullanmamak zorunludur.Derbederlik ve savrukluğa düşmeyiniz.

15- Her durumda örgütümüzün daha önceki düzeylerde yayınlamış olduğu tüm yayınları en ciddi biçimde okuyunuz,kadro yayınlarımız arasındaki örgütlenme ve kurulsal-kollektif yapı ile ilgili açıklamalara sık sık başvurunuz.

16- Bir alandan başka bir alana giderken yetkili organdan mutlaka izin alınız ve gittiğiniz alandaki örgütsel çalışmalar ve ilişkilerle ilgili soru sormayınız.

17- Görevli gittiğiniz alanın sorumlusu ile derhal görüşünüz,durumunuzu yanlız ona anlatınız ve ondan bilgi alınız.Kendi alanınızla ilgili yetkili değilseniz,bilgi aktarmayınız ve çalışmaları deşifre etmeyiniz.

18- Görevli olarak kalacağınız süre içinde paranızı komünleştiriniz.Hangi görev için geldiğinizi,ne kadar kalcağınızı bildiriniz ve gösterilen koşullar içinde kalınız.

19- Yetkili arkadşların vereceği görevleri tartışmasız sürdürünüz.

20- Mücadelede Yoldaşça Güven ve Rızaya Dayalı Gönüllü Birlik ilkesinden bir an olsun ayrılmayınız.

21- Burjuvazinin basın-yayın araçlarıyla oluşturduğu psikolojik baskı ortamının etki alanına düşmeyiniz ve panik göstermeyiniz.

22- Kürdistan'daki mücadelenin görünen ve görünmeyen yanları ile ilgili siyasal yorum,propaganda ve ajitasyon sorunlarında,örgütümüzün açıklamalarını,bildiri ve genelgelerini,kadro yayınlarını kendinize rehber ediniz.

23- Örgütümüzün amacının gerçekleşmesi konusunda kararlı olunuz.

24- Örgütümüzün araç ve gereçlerini titizlikle koruyunuz,mücadelemize kaynak yaratınız,aidatlarınızı zamanında ve sistemli olarak ödeyiniz.Bağış kampanyaları vb biçiminde örgütümüzün maddi sorunlarını çözmeyi temel amaç ediniz.Bütün kaynakların merkezileştirilmesini görev biliniz.

25- Örgüt yayınlarını her yere ulaştırınız,propaganda ve ajitasyondan bir an olsun geri durmayınız.

(...)

YAŞASIN ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI VE ULUSUMUZUN ÖZGÜRLÜĞÜ

YAŞASIN MÜCADELE ÖRGÜTÜMÜZ KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ (rızgari)

Mayıs 1988

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ
(rızgari)
Örgütlenme ve Eğitim
Sekreterliği

KÜRDRDİSTAN'DA PROLETARYA PARTİSİ

SİYASAL BİR METİN (*)

(...)

I

Hatırlanacağı qibi NEWROZ bildiroemizde: "proleteryanın tarihsel devrimci rolünün siyasal pratikteki inkarı:sosyalist hareketin buralımının özürü olusturmaktadır" demiştik.

Gercekten de bircok sivasi hareketin sosyalizme iliskin parlak sövlevlerine,Marksizm-Leninizme olan bağlılık yeminlerine karşın:bu kovu samatanın arkasında isci sınıfının devrimci rolünden umudu kesmis ya da proletaryanın artık devrimci atılımlar yerine reformlar ve demokrasi mücadelesinin asal bir unsuru olarak kalmasını uygun gören.lafta keskin ama özde sağa-sola yalpalayan "arayıs"lara tanık olmaktayız.

Ülkemiz Kürdistan'da anti-sömürgeci ulusal-demokratik bir muhalefet ve etkin bir mücadele vardır.Bu mücadele kimilerinin iddia ettiği gibi daha yeni başlamış ya da bilinmeyen bir gelecekte baslayacak değildir.Kürdistan'daki anti-sömürgeci ulusal-demokratik mücadele on yıllardır süregelmekte.. "Sosyalist" olma savındaki her akımın temel belirlemelerin-

www.netewe.com

den biri:ulusal demokratik mücadelenin "proleter" önderlikten yoksun olduğu ve böylesi bir önderlik olmadığı için de ne ulusal ne de toplumsal kurtuluş perspektifinin açılmadığıdır.Bu doğru.Ama iş "proleter önderlik nedir?" "nasıl oluşacaktır" ya da ulusal demokratik güçler bu önderliğe hemen "buyur gel,başımıza geç"mi diyeceklerdir?Sorularına ve pratiğe gelince işler çatallaşmaktadır.

Bazılarına göre "Kürdistan'da modern proletarya sınıfı olmadığına" göre bu önderlik fiili değil "ideolojik-politik" olacaktır.Buna göre bir ülkede proletarya "yoksa" onun partisi ve ideolojisine kim sahip çıkacak,kim hayata geçirecektir?Cevap: "Devrimci öncü"dür.Böylece devrimci öncü proletaryaya "vekaleten" hem onun ideolojisini ortaya koyacak,hem partisini örgütleyecek,hem de yine diğer sınıf ve tabakaların doğrudan yürüttüğü mücadeleye proletaryaya "vekaleten" önderlik edecek,ittifaklara girecektir (!) Bu ikameci yorumun ortaya koyduğu şey şudur:Kendisine proletarya partisi adı verdiği,Markisizm-leninizm şarkıları söylediği halde,küçük-burjuva katmanlardan,aydınlardan oluşturulmuş "grup" örgütlenmelerinin Ortadoğu silah pazarında,pragmatik ilişkilere girerek kendi konumlarını sürdürüp çalışma yapmaları ve bunun da kolaylıkla "proletarya partisi" ya da "devrimci önderlik" olarak sunulmasıdır.Ya da "bu nasıl olsa uzun ve zahmetli bir iştir" deyip mücadele alanlarının burjuva demokratik güçlere terkedilerek;Kürdistan sorununun uluslararası konjonktürel değişimlerle çözülmesine umut bağlayanların yaptıklarının da Marksizm-Leninizmle bir ilgisi yok.

Kürdistan proletaryası vardır.Kürdistan proletaryasının sayıca az oluşu,proleterleşenlerin çoğunlukla ülke dışında metropol kentlerde yoğunlaşmaları,ülke içinde bulunan bir kısım proleterin ekonomik olarak güvenli bulunmaları gibi nitelikler ülke içindeki proletaryanın varlığı ve konumunu değiştiremez.

Kürdistan proletarya partisi ülkedeki işçi sınıfına dayanmak ve onu örgütlemek zorundadır.Proletarya partisi sadece "öncü"lerden oluşmaz.Sınıf intiharından geçmiş,eğitimli ve bilinçli kadroların;proletaryanın sınıf ideolojisinin taşıma ve yayma,örgütleme görevlerinin ülkemiz koşullarında daha çok sabır ve titizlik isteyen bir iş olduğunu kabul etmek gerekir.Yoksa köy delikanlılarına bazı sosyalist laflar öğretmek,ve çokça da ulusal ajitasyonlar yardımıyla örgütlemeye çalışmak,ortada Leninist bir örgüt değil küçük-burjuva tabana dayalı bir radikalizm olduğunu gösterir.

Biz,Kürdistan proletarya partisinin oluşumunda "Komünist öncü"ye önemli görevler düştüğünü vurgulayarak başlamak istiyoruz.Bu yüzden Kürdistan'daki sosyalist siyasal güçlerin birliği dediğimiz ve tek tek grup düzeylerinin aşılarak sosyalist gruplara dağılmış devrimci kadroların ortak bir program ve tüzük etrafında birleşmelerini,Kürdistan proletarya partisinin ilk koşulu sayıyoruz.

Proletarya partisinin Kürdistan işçi sınıfına dayanmak ve onu örgütlemekle siyasal bir güç olacağını unutmamak gerekir.

Kürdistan ihtilalinin proleter devrimci önderliğinin,Marksist-Leninist öğretinin klavuzluğunda ülke toprağına dayanan somut devrimci politikalara ve devrimci bir programa sahip olması onun önderlik konumunun şartıdır.Marksist-Leninist doğruların ardarda sıralanmasının ya da çeşitli "şablon"ların "çeviri" yöntemiyle ülkeye uyarlanmasının;devrimci proletaryanın ülke temelindeki görevlerini yerine getirmesinde pratik bir değeri olmayacağı açıktır.Komünist öncü;ideolojik-politik-teorik alanda yetkin olmak;Marksizmin genel-geçer doğrularının özgül çözümleme ve yöntemleriyle geliştirebilme yeteneğinde de olmak zorundadır.

Kürdistan proletarya partisi,dünya proletarya ordusunun bir kolu olduğu bilinciyle hareket eder.Dikkat edilirse Kürdistan proletaryası diyoruz.Kürt proletaryasının örgütlenmesinden söz etmiyoruz.Bu,özenle seçtiğimiz temel bir ayrımı belirtmektedir.Çünkü Leninst örgütlenme proletaryayı ulus temelinde değil,ülke temelinde örgütlemeyi önüne koyar.Ulus-

la ülke birbirine bağlı kavramlardır.Ne varki bir ülkede yalnızca bir tek ulusun yaşıyabileceği görüşü ancak şövence bir kabulle mümükündür.Kürdistan'da Kürt ulusuyla beraber diğer halklar da yaşamaktadırlar.Türk,Arap,Fars,Ermeni,Çerkes vs. uluslardan insanlar da bu ülkenin unsurlarıdır.Keza Kürt proleterlerinin çoğunlukla Türkiye,Almanya,İsveç,Fransa vb. gibi metropol ülkelerde yoğunlaştığını da unutmamak gerekir.Kürdistan proletarya partisi yalnız Kürtlerin değil ülkede yaşayan tüm uluslardan proleterlerin partisidir,öyle olmak zorundadır.Bunun gibi metropol ülkelerdeki Kürt proleterleri de hangi ülkede iseler o ülke işçi sınıfıyla birlikte örgütlenirler.Çünkü dünya proletaryası tek bir ordu gibidir.Her ülkede ayrı bir örgütün bulunması taktiğe ilişkindir.O ülkedeki demokratik güçlerin toparlanması ve siyasi iktidarın ele geçirilebilmesi için gerekli manevra alanıdır. İkinci bölümde değineceğimiz gibi "ulusal komünist partileri dönemi" ve dünya proletaryasının savaş örgütü olan "Komünist Enternasyonalin lağvı" uluslararası sosyalist hareketin bunalımlarından biridir.Bu nedenle Kürdistan proletaryası dünya komünist hareketinin merkezi örgütü Enternasyonal'in yeniden inşası tek bir bütünün parçası bilinciyle hareket edecektir.

Bu belirlememiz aynı zamanda sosyal-şöven görüşlere de net bir cevap oluşturur.Sosyal-şövenlere göre "Kürtler Türkiye'de yaşayan ezilen bir ulustur.Böyle olunca da Kürtlerin Türkiye içinde ayrı bir örgütlenme yapmaları milliyetçiliktir.." Oysa Türkiye bir devlet adıdır.TC sınırları;Kürdistan ülkesini de içine alan,onu ilhak etmiş emperyalistlerarası bir anlaşmanın ürünüdür.Bu sınırları Leninist ülke kavramı içine almak ancak sömürgeciliğin işgal ve ilhakını "meşru" saymakla mümkündür.Ki o zaman da zaten düpedüz şöven olmak gerekir.Bu bakımdan sosyal-şövenizmin günümüzdeki ayırdı "Kürt ulusunun varlığını ve ezildiğini" kabul ediyor olmakla değil;Kürdistan ülkesinin varlığını nesnel bir gerçek olarak kabul edip etmemekte düğümlenir.Bunun içindirki biz sıklıkla Kürdistan'ın dört sömürgeci devlet arasında sömürge statüsünde,işgal ve ilhak edildiğini,üzerindeki sınırların yapay olduğunu vurguluyoruz.Kürdistan'ı bir ülke olarak kabullenmeyen sosyal-şöven görüşler ise,"Kürt ulusal sorununun" TC sınırları içinde çözülebileceğini ve bu nedenle "ayrı" örgütlenmenin "bölücülük" olacağını savunurlar.Oysa aynı sözde enternasyonalist "sol"ların,Filistin Araplarının diğer Araplarla ortak örgütlenmesinden ya da Filistin Araplarıyla İsrailli Yahudilerin ortak örgütlenmesi gereğinden sözettiklerini duyamazsınız.Bu çifte standardın ardında yatan sosyal-şöven biçimlenmedir.Bu biçimlenme kendini kamufle edebilmek için de Kürdistan ülkesini "yok" saymaktan başka çıkar yol görmez.

Doğru çözümleme:dünya proletaryasının sınıf çıkarları özdeş bir bütün oluşundan yola çıkarak,her ülke proletaryasının o ülkede ulusun önder sınıfı haline gelmek,siyasi iktidarı ele geçirmekle yükümlü olduğunu kabul etmektir.Kürdistan proletaryasının bu görevlerini yerine getirmesindeki devrimci aygıtını,kendi partisini oluşturmasını istemeyenler açık bir gericilik içine düşmekten kurtulamazlar.

Kürdistan proletaryasının ülke temelinde örgütleneceği şiarı dar milliyetçi görüşlerle de çatışır.Çünkü bu görüşler her sömürgeci devlet tarafından ilhak edilmiş ülke parçasını diğerleriyle bağlantısı dışında değerlendirirler.Oysa ülkeyi temel alan proleter örgütlenme dört parçayı da tek bir bütün halinde görür ve örgütlenmesini böyle inşa etmeyi hedefler. Her parçada kendi alanında sıkışıp kalan mücadelenin bu güne kadar öğrettikleri bu birliğin kaçınılmazlığını defalarca kanıtlamıştır.Bundandırki Kürdistan proletarya partisinin dört parçada tek ve merkezi bir örgütlenme olması bir zorunluluktur.Proletarya sosyalistleri **tek bir bayrak altında tek bir yumruk halinde** olmalıdır.

Dört parçada tek ve merkezi örgüt tezinin;dört parçadaki mücadelenin birleştirilip merkezileştirilmesinin,Kürdistan ihtilalinin stratejisi açısından sağlam gerekçeleri vardır. Örgütlenmenin bütün parçalarda birden mi olacağı,birinden

www.[illegible]

başlayıp uygun koşullar diğerleriyle birleşeceği mi,açıktır ki teknik konulardır.Bunların tartışılır olması tek örgüt gerekliliğini ortadan kaldırmaz.Her bir parçadaki savaşımın birbiriyle nasıl organize edileceği,örneğin:kurtarılmış alanların hangi parçada yaratılabileceği,hangi parçadaki mücadelenin taktik olarak öne çıkarılacağı gibi problemleri sağlıklı olarak ancak merkezi bir örgütlenme ve buna bağlı Cephe çözebilir.

Ülke temelinde örgütlenme tezi,metropol ülke proleterleri ile birlikte aynı sınıf örgütlerinde örgütlenmeleri gereken Kürt proleterlerini ulusal talepler etrafında yalıtlama gayretlerini de boşa çıkarır.

Dört parçada merkezi bir örgütün oluşturulmasını hayal olarak görenler,Kürdistan'ın ulusal ve toplumsal kurtuluşunu da hayal olarak görüyorlar demektir. "Özerklik" ve "federasyon" gibi reformist taleplerle Kürdistan'daki devrimci potansiyeli hep yedek güç olarak algılıyanlardır.Tersine böyle bir örgütlenme Kürdistan'daki devrimci mücadelenin bir ihtiyacıdır,onun gerçek boyutlarıyla hayat bulmasını sağlayacak bir tezdir ve başarılması mümkündür.Kürdistan'ın her parçasındaki burjuva demokratik güçlerin bölgesel örgütlenmelerine karşı,proletarya partisinin ülkenin bütününü kucaklayan bir örgütlenme yaratması,partinin siyasi otoritesi için de gereklidir.

Kürdistan proletarya partisinin temel özelliklerinden bir de bağımsız örgütlenmesidir.Bağımısız örgütlenme Kürdistan proletaryasının hem hakkı hem ödevidir.Bağımsız örgütlenme derken kastedilen şey proletaryanın diğer sınıf ve tabakalardan bağımsız örgütlenmesidir.Bağımsız örgütlenme stratejiktir.Proletaryanın kapitalist köleliğe karşı mücadelesinin zorunlu bir sonucudur.Örneğin;küçük-burjuva ve burjuva demokratik örgütlenmelerin sonal hedefleri "Kürdistan'ın bağımsızlığı", "özerklik" ve "otonomi"ye dayanır.Feodalizme, sömürgeciliğe,emperyalizme karşı kararsız da olsa tavır alabilirler ama yalnızca proletarya Kürdistan'ın sömürge zincirinin,hem ulusal hem toplumsal köleliğinin nedeninin kapitalizm olduğu bilinciyle hareket eder.Yalnızca proletarya anti-kapitalisttir.Şu halde proletarya bütün taktiklerini belirlerken bunları anti-kapitalist bir yönelişle yapmak durumundadır.Onun diğer sınıf ve tabakalardan bağımsız olması gereken politikası;mücadelenin kapitalist köleliğe karşı yöneltilmesi gerçeğindedir.Anti-kapitalist strateji geçici ittifakları,örneğin burjuva demokratlarıyle yapılan ittifakları zorlayabilir,ama köylü kitlelerinin geleceğinin kapitalizmde değil sosyalizmde olduğuna,onların ikna edilmesi mümkündür.Ve proletarya bu ittifakını toplumsal kurtuluş süreciyle birlikte sürdürebilir.Anti-kapitalist politika köylülükle olan ittifakı zedelemez.Şu halde Kürdistan'ın ulusal demokratik kurtuluşuna tekabül eden Cephe örgütlenmesi bu temel ittifaklar ve taktik sorunlara bağlı olarak kurulur. Kürdistan proletarya partisi böyle ulusal-demokratik bir Cephe içinde kendi bağımsız politika ve örgütlenmesiyle varolmak zorundadır.Günümüzde Kürdistan'daki cephe ve ittifaklar politikasını proleter devrimci bir çizgide görme olanağı yoktur.Örneğin,burjuva demokratik programlara sahip örgütlenmelerin geçici güç ve eylem birlikleri ve parçalar arasındaki mevzi,geçici işbirliklerini böyle bir cephe olarak değerlendirmek zordur.Elbette mücadele güçlerinin salt ulusal-demokratik anlamda da olsa eski dağınık hatta düşmanlıklar yerine ittifak ve güçbirliği içine girmeleri desteklenecek bir tavırdır.Kürdistan'da anti-sömürgeci mücadelenin ihtiyacı ülkenin tamamını kucaklayan ve bütün devrim güçlerini,proletarya partisini de içine alacak geniş bir cephedir. Keza aynı örgütün kendi kendisini hem proletarya partisi ve yine hem de cephe ilan etmesi,kendi kendisiyle çelişen tipik ikameci bir anlayıştır.Bu tür sunuların pratik bir değeri olmayacağı açıktır.Fakat hem partileşme hem ulusal-demokratik cephe sorunu önünde aşılması gereken zorlu engellere rağmen,geçmiş tarihlere göre daha sağlıklı bir biçimde çözümlenmek üzere siyasi gündemdedir.

Kürdistan köylüsünün bugünkü ve gelecekteki çıkarlarının

gerçekte işçi sınıfıyla çakışacağı gerçeğinin bıkmadan,usanmadan ve devrimci bir "asgari program"la köylülüğe anlatılması ve Kürdistan köylülüğünün kazanılarak,onlar üzerindeki gerici sınıf ve tabakaların siyasal etkinliğinin kırılması; Kürdistan'daki komünist öncünün mutlak başarması gereken acil bir görevdir.Çünkü,Kürdistan ihtilalinin demokratik karekteri;bu görevin Kürdistan köylülüğünün aktif katılımı ve devrimci yönetimi olmadan başarılamayacağı gerçeğine işaret eder.Kürdistan köylüsü sadece ulusal değil,aynı zamanda toplumsal kurtuluşu kucaklayan talepleriylede örgütlendirilemezse,burjuva demokratik güçlerin siyasal etkinliği kırılamaz.

Kürdistan proletarya partisinin programatik hedefler arasında başta gelen öğe kuşkusuz ulusal kurtuluş savaşımının yürütülmesi,ülkenin askeri işgalden arındırılması,emperyalist-sömürgeci bağlantıların tasviye edilmesidir.Komünistler bu savaşımdaki rolleriyle toplumsal kurtuluş boyutunu yaratma olanağını elde edebilirler.

Metropol ülke solları Kürdistan'ın kurtuluşu olmadan kendi ülkelerine de demokrasi yolunun,toplumsal kurtuluş yolunun açılamayacağını artık iyice bellemek zorundalar.Bilinen Marksist tez: "Ezen ulusun kendisinin de özgür olamayacağını" belirler.Çağımızda ulusal sorunla sömürgeler sorunun içiçe kavranması gerektiğinden yola çıkarak;Kürt ulusu özgür olmadan Türk,Arap ve Fars uluslarının da özgür olamayacağını;Türkiye,İran,Irak ve Suriye devrimlerinin Kürdistan'ın kurtuluşuyla sıkı bir birlik gösterdiği unutulmamalıdır.Özcesi;Türkiye komünistlerinin acil gündem maddelerinden biri de "Kürdistan'a özgürlük ve TC'nin sömürgesinden derhal çekilmesi" olmak zorundadır.Bizim ayrıldığımız nokta şudur:Bazı "sol"lar Kürdistan'ın kurtuluşunu "devrim" sonrasına veya "devrim"e bağlarlar.Oysa devrimci partinin programı somut olmak zorundadır.Kürdistan'ın ulusal kurtuluşu nihai bir hedef değildir,acil demokratik bir hedeftir.O halde sona değil öne alınması gereken bir talep olmalıdır.Demokratik sorunların içinde acil çözümü gereken görevlerin başında gelir.Nihai hedef proletaryanın siyasi iktidarı ele geçirmesiyle birlikte toplumsal kurtuluştur."Bütün sorunlar zaten sosyalizmde çözülür" demek,görünürde "sol" bir savunudur.Bir çok sorunun sosyalist devrimin perspektifi içinde olduğu doğrudur.Ancak demokratik görevler sosyalist devrimin yapı taşlarıdır.Leninist sosyalist devrim tezi;ne demokratik dönüşümler ne de toplumsal üretim ilişkilerine müdahale edilmesi arasına uçurumlar koymaz.İkisinin birliğini ve sürekliliğini savunur.O halde eğer Türk ve Kürt proletaryası arasında çıkar çatışması yoksa Türkiye proletaryası da demokratik gündem maddelerinin ön sırasına "Kürdistan'ın sömürge boyunduruğundan kurtuluşunu" yerleştirmek zorundadır.

Bunun için metropol ülkelerdeki sosyalist hareketin sosyal-şöven yapılanma ve koşullanmalrının kırılması ve bu ülkelerde devrimci,Marksist bir program oluşturma çabalarına Kürdistan'lı proletarya sosyalistleri bigâne kalamazlar.Örneğin;Türkiye,İran ya da Irak'da sosyalist hareketlerin "demokratik programları"nda şu şiar sıklıkla kullanılır: "Irak'a demokrasi,Kürdistan'a otonomi" ya da "İran'a demokrasi,Kürdistan'a özerklik" vb..Oysa bize göre Kürdistan'a bağımsızlık olmadan ne Türkiye,ne Irak,ne İran ne de suriye'ye demokrasi beklemek safdillik olur.Kürdistan'a otonomi olabilmesi için Türkiye,İran,Irak ya da suriye'ye "demokrasi" gelmesini beklemek ya da anti-sömürgeci ulusal demokratik mücadeleyi reformist sınırlara çekerek beklemek daha büyük bir saflıktır.

Metropol ülke solları Kürdistan'ın kurtuluşu olmadan kendi ülkelerine de demokrasi yolunun,toplumsal kurtuluş yolunun açılamayacağını artık iyice bellemek zorundadırlar.

Kürdistan ihtilalinin temel karekteristiklerinden biri de Enternasyonalist bir öze sahip olmasıdır.

Kürdistan ihtilali konumu itibarıyla lokal bir devrim olarak kalamaz.Kaçınılmaz olrak bölge düzeyinde devrim olgusunu gündemleştirecektir.Kürdistan kurtuluş hareketi bölgedeki

statükoyu kökünden dinamitleyecek ve devrimci potansiyeli ateşleyecek özelliklere sahiptir.Bundandırki emperyalist devletler,Ortadoğu dengelerine en küçük gedik açacak hareketlere karşı olabildiğince hassas davranmaktadırlar.

Hatırlanacağı gibi ABD emperyalizmi,Güney Vietnam işgalini sürdürürken CIA ve PENTAGON bu pahalı savaşın mutlaka sürdürülmesi gerekçesine şunları da ekliyordu: "Güney Vietnam'ın düşmesi demek bütünüyle Hind-Çini'nin yitirilmesi demektir. Çünkü Vietnam kaybedilirse domino taşları gibi ardarda diğer Hind-Çini ülkelerinde de komünist rejimler kurulacaktır." Gerçekten de bu "Domino teorisi" gerçekleştiğini gösterdi ve ardı ardına Vietnam,Laos,kamboçya vd.ülkelerinde ABD eğemenliği sona erdi.

Kürdistan ihtilalinin Ortadoğu'da düğümlenen emperyalist zincirin en zayıf halkasını koparacağı ve bölge düzeyinde devrim olgusunu gündeme getireceğini savunuyoruz,çünkü;Kürdistan ihtilali kaçınılmaz olarak Türkiye,İran,Irak ve suriye devrimleriyle sıkı bir bağlantı içindedir.Karşılıklı olarak birbirlerini etkilemektedir.

Proletarya partisi bu bilinçle Ortadoğu düzeyinde diğer işçi sınıfı parti ve örgütleriyle sıkı bir birlik ve enternasyonalist dayanışma programına da sahip olmak durumundadır.

(Devamı gelecek sayıda)

•••

(*) Bu metin Diyarbakır cezaevinden gönderilmiştir.

1 ê GULANÊ-88

Yekê Gulanê,roja berxwedan û yekîtiya karkerên dinê û gelên bindest yê;hemberî koletiya kapîtalîste.

Ev berxwedana hemberî çîna serdest,bi salan re,riheki yekîtî û bi hev re karkirin pêk aniye û ev bawerî ji nifşekî derbasî yê din dibe.Em îsal jî,di wareki şer,xwînrijandin, birçîbûn û qirkirina bıteveyî de,Yekê Gulanê pîroz dıkin.

Berxwedana pêşî ya beşên civakî yên ku tenê mêtin li hemberî Çarîtiya Rusî "kelha bê derî" hatiye dayîn.Ev derba pêşî bû ku û mêtingehiyê dihat dayîn.

Mêjûya mirovantiyê ji serpêhatiyên çîna serdest û hemberî wê,berxwedanên çîna bindest hatiye meydanê.Ji bo kole hiştina kedê,kedxwar bihêz dilivin.Tevlû vê jî,ew dizanin ku dijîtiya navbera qewetên debarê (hêzên afirandinê) û têkiliyên debarê (peywendiyên afirandinê) ji holê rabe wê çînên bindest rêxistinên xwe sazkin û têkoşîna xwe hemberî wan bidin!

Lê,bi ser ku proletarya hêza xwe avakiriye jî,hê jî ne di dinyake azad de dijî.Sebebê vê yekê,xeletiyên sosyalîsta û xwedîbûna sermiyandara li ser aletên debarê ye (navgînên afirandinê).Yanî bi piranî ev alet di destên wan de ne.Pêvajoya şoreşa dinyayê nehate domandin û di sînorê netewî de hate hepiskirin.Ew rihê berxwedanê yê ku proletarya û gelên bindest ji tarîxê wergirtine hate pûç kirin.Dijatiya tûj ya di navbera çînan de bi tewrekî reformîst hate dîtin û rihê şoreşgerî bi rihê reformîst hate guhertin.Ji ber vê yekê berxwedana proletarya û gelên bindest.piştî şerê duwemîn yê emperyalîst sist bû û bûye dexîl ji IMF û dîktatoriyên burjuwa re.

www.netewe.com

Karkerên Kurdistan yên ku milek,hêzek ji proletarya Dinê ye,bi rihê têkoşariya Yekê Gulanê ve hişk hatiye girêdan. Kedkarên Kurdistan bi du cihan têne perçiqandin.Kedkarên welatê û netewa me bi hev re hemberî kedxwariyê û ji bo mafên çarenûsiyê eniyeke têkoşer û fereh avadikin yan jî ji bo vê armancê li xwe didn.Hemberî vê berxwedanê,dîktatoryên burjuwa êrişeke mezin dikin.Çepên netewa serdest li welatê me,ji bedêla ku alîkariya avakirina yekîtiya karkeran û nêzîk kirina gelan ya enternasyonalîst bikin û vê yekê qewîn bikin,qeweta me parçe dikin.Seksiyonên bi xwe ve girêdayî ava dikin û dubriyê dikin.Lê bê fêdeye!...Ne dîktatoriyên burjuwa (Tirkiye,Iraq,Îran,Suriye) ne jî listîkên sosyal-şovenîzmê û ne jî ewên ku sosyalîzm di navbera sinorên xweyî millî de hepiskirine Partiyên "Komûnist" ketine yek warî bi burjuwayên xwe re,nikarin pêşiya avakirina rêxistina proletaryayê Kurd ya xwebixwe (öz) bigrin.**Partiya proletaryayê Kurd ya ku hîmê wê berî çende salan hatiye danîn wê di êniya têkoşînê de cihê xwe bigre...**

Kedkarên Kurdistan ji du aliyan ve têne mêtin.Ji alîkî ve ji ber ku kedkarin ji aliyê din ve jî ji ber ku Kurd in.Baweriya wan bi Yekên Gulanan hevkarî û têkoşîna mezin e.

Ev metına du rûyî kedkarên Kurdistan dûrî xwebixwebûnê dike.Yanî firotina keda wî bi erzanî wî dûrî şexsiyeta wî dike. Ji hêleke din ve jî,emperyalîst û xwînmij hebûnê welatê me yên bin erd û rû erd telan dikin.Ev rûyekî cûde dide karkerên welatê me û têkoşîna wî.Pêşvebirina sanayî bi program ji aliyê dewletên xwînmij ve,ji bedêla ku karkerên Kurdistan di karekî diyar de kom bike,ewan ji karên biçûktir bela dike.Ev war dibe sebebê kêmpêşveçûna zanistiya çînî.

Kedkarên welatê me yên ku derî bajaran kar dikin heta dilopa talî ya xwîna xwe têne mêtin.Lê,ew bi birayên xwe,yên ku li bajarên di febriqan de kardikin re yekîn.Lê,bi gelek riyên taybetî bîr anîna Yekê Gulanê bi hev re (proletaryayê bajêr û derî bajêr bi hev re) hatiye pêşgirtin.Li welatê me, me ji wextekî dirêj re daye ber çavên xwe ku em bi karkerên derî bajêr re,yên li fabrîqan jî bi pirsa netewî bihisinin û têxin nav hêzên xwe.Baweriya ku dibêje; "karkerên derî bajaran rihê Yekê Gulanê najîn" ne raste.

Li Kurdistanê di hemû warên jiyanê de qirkirina netewî hatiye peş û bûye girêkeke giring ku divê bê çareserkirin.Ev yek wezifeke girîng datîne ber proletaryayê Kurdistan:**ji nû ve xuliqandina netewe û azadiya Kurd û serxwebûna Kurdistanê**.Bêyî ku em dagîrkirina leşkerî ji Kurdistanê rakin,proletarya jî nikare azad bijî,ev ne mimkine.Çîna karker ya Kurdistan,pêşawerê têkoşîna rizgariya netewî ya Kurdistanê ye. Îdeolojîya wî pêwistirîn çekê têkoşîna rizgariya netewî Kurdistanê ye.

Karkerên Kurdistan ji bo ku Yekên Gulanan bi azadî û serxwebûn pîrozbikin û vî rihî bi domînin,pêwiste di rêxistina xwebixwe (öz) de bicivin û şer bikin!

1 Gulan 1988

(r ı z g a r î)

RÊXISTINA RIZGARIYA KURDISTAN

Komîta Damezrandinê

• • •

PARTİ BİLDİRİSİ/4

1 MAYIS-88

Dünya proleteryası ve ezilen halkları,kapitalist köleliğe karşı emeğin özgürlüğü için verdiği mücadele,birlik ve dayanışma günüdür 1 Mayıs.

İnsanların birbirleriyle olan ilişkilerinde toplumsal üretimi ellerinde bulunduran azınlık bir kesimin,en geniş düzeydeki yığınları sömürmesine karşı,yıllar önce başlatılan ve amacına ulaşan mücadele ruhu,nesilden nesile devam etmektedir.Savaş,kan,zulüm,açlık,baskı ve katliamlarla dolu bir ortamda,bu yılda 1 Mayıs'ı kutluyoruz.

Kapitalizm,dünya düzleminde merkezileşme aşamasında kendi eliyle yaratmış olduğu proleteryanın mücadelesi ile her alanda karşılaşmaktadır.Bu,onun sonunun da yaklaştığını göstermektedir.

Ezilen ve sömürülen toplumsal kesimlerin,anti-kapitalist temelde yürüttükleri mücadelenin ilki,Çarlık Rusyası'nın "parçalanamaz" duvarlarına çarptı.Bu,insanlığın yüz karası olan emeğin sömürüsüne ilk darbe oldu!

İnsanlık tarihi,egemen güçlerle ezilenlerin birbirlerine karşı vermiş oldukları mücadeleleri anlatır.Emeği köleleştirmede,üretim araçları sahipleri örgütlü davranarak,emekçilerin köleliğinin devamını sağlamaktadırlar.Bunun gibi,üreteci güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişkinin çözümüyle,ezilen sınıfların kendi öz örgütlerini yaratıp,mücadele ederek,özgürlüklerini elde edebileceklerini de ispatlamıştır...

Proleterya kendi örgütlenmesini sağlamasına rağmen,bugün hala özgür bir dünyada yaşamamaktadır.Bunun nedeni,kapitalistlerin üretim araçlarının çoğunluğunu ellerinde bulundurmaları ve sosyalistlerin hatalarından kaynaklanmaktadır.Dünya devriminin sürekliliği sağlanamamış,sosyalizm ulusal sınırlara hapsedilmiştir.Proleteryanın,ezilen ve sömürge ulusların tarihten aldıkları mücadele ruhu köreltilmiş;sınıflar arasındaki uzlaşmaz çelişkiler kabul edilir duruma getirilip,reformist-uzlaşıcı bir düzey oluşturulmuştur.Bunun içindir ki,sosyalist ve ulusal siyasal mücadeleler,II.Emperyalist paylaşım savaşından sonra duraksamış;İMF ve benzeri kurumlara,burjuva diktatörlüklerine sığınmıştır!

Dünya proleteryasının bir kolu ve müfrezesi olan Kürdistan proleteryası 1 Mayıs'ların mücadele ruhuna sıkı sıkıya bağlıdır.Kürdistanlı emekçiler çift yönlü sömürü ve baskının en katmerlisini yaşamaktadırlar.Ülkemiz emekçileri ve Kürt ulusu kendi kaderini kendisinin belirlemesi ve emek sömürüsüne karşı mücadele cephesinin güçlenmesi için hızlı bir biçimde örgütlenmektedirler.Bu mücadeleye karşı sömürgeci burjuva diktatörlükleri de amansız bir saldırı içindedirler.Egemen ulus "sol"ları ise,ülkemizdeki emekçilerin örgütlenmesine yardımcı olup,halklararası enternasyonalist dayanışmayı pekiştireceklerine,gücümüzü bölme ve Kürdistan'da kendilerine bağlı seksiyonlar oluşturarak,ulusal kurtuluş mücadelemizi engellemekte ve bölücülük yapmaktadırlar...Ama,nafile!Ne sömürgeci burjuva diktatörlükleri (Türkiye,İran,Irak,Suriye); ne sosyal-şövenizmin atraksiyonları ve ne de sosyalizmi ulusal sınırlara hapsederek,kendi burjuvaları ile aynı platforma düşmüş ulusal "Komünist" partileri,Kürt emekçilerinin öz örgütlenmelirini engelleyemeyeceklerdir.Yıllar önce maddi temeli atılan Kürdistan poleteryasının öz örgütü,muhakkak savaş cephsinde yerini alacaktır...

1 Mayıs'ların birlik,dayanışma ve mücadele anlayışının destekleyicisi ve savunucusu olan Kürdistanlı emekçiler sınıfsal sömürü yanında,ulusal olarak da,varlığına yönelen imha ile karşı karşıyadır.Çift yönlü baskı ve sömürü,Kürdistanlı emekçilerin kendilerine yabancılaşmaları ve gücünün sermaye sınıfları tarafından dağıtılmasını,ucuz iş gücü olarak kullanılmalarını sağlamaktadır.Ülkemizin sömürgeciler ve

emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda yer-altı ve yer-üstü kaynaklarının işletilmesi işçi sınıfının konumunda da farklılıklar yaratmaktadır.Sanayinin sömürgeci devletler eliyle,programlı bir şekilde geliştirilmek istenmesi,Kürdistan işçi sınıfının belli iş kolunda merkezileşmesi yerine, küçük üretim birimlerinde temerküzü sağlanmıştır.Bu durum, sınıf bilincinin gelişip pekişmesini engellemektedir!

Ülkemizin kırsal kesimlerinde emek sömürüsünü iliklerine kadar hisseden Kürdistan kır proleteryası şehirlerde,fabrikalarda çalışan sınıf kardeşlerinin sorunlarına ortaktır.Kır ve şehir proleteryasının 1 Mayıs'ları yaşatmaları çok yönlü olarak engellenmiştir.Ülkemizde fabrikalarda çalışan emekçilerin yanısıra,kırsal kesimlerde çalışanların ulusal kurtuluş mücadelemizde sosyalist siyasal bilinçle donatılmaları uzun vadeli mücadele perspektiflerimiz açısından önemlidir. Kır emekçilerinin 1 Mayıs'ları yaşatmayacakları anlayışı yanlıştır.

Kürdistan'da hayatın her alanında ulusal olarak imha ön plana çıkmakta,acil çözüm bekleyen bir sorun olmaktadır.Bu durum;Kürdistan proleteryasına,ulusu yeniden oluşturma ve önüne,ulusun özgürlüğünü ve ülkenin bağımsızlığını dayatmıştır.Ülkemizde askeri işgale son verilmeden,proleteryanın da özgür yaşaması düşünülemez.Kürdistan işçi sınıfı,ulusal kurtuluş mücadelemizin öncü müfrezesidir.Onun ideolojisi,Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin vazgeçilmez silahıdır.

Kürdistanlı emekçiler 1 Mayıs'ları,özgür,bağımsız ve demokratik bir toplumda kutlamak ve onun birlik,dayanışma ve mücadele ruhunu yaşatmak için kendi öz örgütünde birleşerek savaşmak durumundadır.

1 Mayıs 1988

(r ı z g a r i)

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ

Örgütlenme Komitesi

Not/Kürtçe orijinalinden çevrilmiştir

***

PARTİ BİLDİRİSİ/3

24 NİSAN BÜYÜK ERMENİ JENOSİDİNİ UNUTMA!

İnsanlık tarihinde yaşanmış birçok olay vardır ki,onları unutmak,unutturmak pek mümkün değildir.Bir toplumu,bir ulusu topyekûn ilgilendiren;ulusun değerlerinin,yaşama varlığının imhasına yönelik hiç bir eylem,unutulamaz!

Biz,24 Nisan Büyük Ermeni Jenosidini unutmadık,unutmayacağız...

Elbette,emperyalist-sömürgeciler;ulusları,onların değer ve yaşamlarını,zor ve baskı kullanarak,yok etmeye çalışırlar. Bunu,kendi ekonomik çıkar yasalarına göre ve işgalci-yayılmacı bir anlayışla yaparlar.Tüm organ ve kurumlarını işleterek,tarihteki ihanetlerin ve dönekliklerin de üstünü örterek,gizlerler...Ama,nafile!Dünya'da her topluluk halinde yaşamış ve toplumlar tarihine yaratıcılıkları ile katkıda bulunup,onu her gün zenginleştiren hangi ulusun varolma mücadelesi sonuçsuz kalmıştır?Bu bağlamda,ulusların tüm değerleri çakışmaktadır.

Bölgemizde varlığına tecavüz edilen halklardan biri de,hiç kuşkusuz Ermenilerdir.Yüzyıllarca kendi toprakları üzerinde

insanca yaşamanın mücadelesini veren;çalışkan,yaratıcı bir toplumun tüm değerleri tahribata uğratılmış,ulus olarak parçalanmış,yarısına yakın bölümü imha edilmiş,diğer bölümü ise mülteci olmaya zorunlu bırakılmıştır.NEDEN?

Osmanlıların,yayılmacı ve işgalci politikasının kurbanlarından biri olan Ermeni halkı,Osmanlıya vergi ve asker vermekle mükellefti.Çeşitli milliyetlerden oluşan Osmanlı İmparatorluğu bünyesinde ekonomik,sosyal,kültürel ve sanatsal yönden en gelişkin halk Ermenilerdi.Öyleki,Osmanlı ekonomisinin % 30'u Ermenilerin ellerindeydi.Osmanlılar,geleneksel yapıları ile,Ermenilerin tüm zenginliklerini yağmaladılar, talan ettiler.Zaten,Osmanlıların imha ve işgalcilik dışında, insanlık tarihinde bilinen başka bir mirasları yoktur..

Osmanlılar,politika olarak her zaman yayılmayı düşünmüşlerdir.Ancak,gelişen Avrupa kapitalizmi ve onun ihtiyaçlarına yetecek toprak ve zenginlik arayışını farkedemediler.Emperyalistlerin amaçları,sermayeye,birçok ulusu "feda" ederek,Osmanlıyı da bu süreçte işbirlikçi olarak konumlandırmaktı.Ama,saltanat mülkü yıkılacaktı...

19.yüzyılın sonlarında Osmanlı toplumsal yapısında bazı kıpırdanmalar oldu.Siyasal düzeyde örgütlenme,İttihat-Terakki denilen partide ifadesini buldu.Bu yapılanmanın en önemli özelliği,hiç kuşkusuz,Türklerin Osmanlı İmparatorluğuna tümden sahip olması idi.Zaten,bu dönem Balkanlarda çeşitli ayaklanmalar olmuş ve yavaş yavaş imparatorluktan çeşitli halklar ayrılmaya başlamışlardı.Ermenilerde ulusal bilinciyle birlikte,toplumsal dönüşüme yönelik örgütlenmeler içindeydiler.Hem Avrupa'da kapitalizmin gelişimi,hem de bu durum İttihat-terakki'yi tedirgin etmekteydi...

Doğu'ya yayılmak isteyen Alman emperyalizmi,İttihat-Terakki ile ilişkiler içindeydi.Bu durum,"Büyük Türkiye"yi hayal eden Turancıları da cezbetmişti.Ancak,Doğu'nun yolları üstünde Ermeni ve Kürtler vardı.Bu dönem,Kürtler emperyalistlerin hesaplarını tehdit etmiyordu.En önemli tehdit unsuru Ermenilerdi...

Emperyalistler bu tehdit unsurunu ortadan kaldırmayı gündeme koyarak,II.Abdulhamit döneminde;devlet ajanlarının kışkırtmaları,bağnaz din adamları,ordu birlikleri,polis ve jandarmanın yanısıra,"Hamidiye Alayları"nın da katılımıyla 1890-1909'a kadar süren 1.Ermeni jenosidini tamamladılar.

(...)

Ermeni halkına yönelik imha ve katliam politikası 1890'lardan başlayıp,Kemalistlerin öncülüğünde kurulan (1923) yeni Türk Devleti'ne kadar devam etmiş,5 evrede tamamlanmıştır.Elbette,katliam sadece bununla sınırlı değildir.1938 Kürt Ayaklanmasına (Dersim) kadar sürmüştür.Asla unutulmayacak kesit 1915-17 arasında yapılan 2.Büyük Ermeni Jenosidi'dir.Bu dönemde 1,5 milyon Ermeni katledilmiştir.Yüzbinlerce Ermeni,Alman Emperyalizmi'nin amacı uğruna,İttihat-Terakki Hükümeti tarafından yakılmıştır.Daha sonraki dönemlerde benzeri uygulamalar Kemalistler tarafından sürdürülmüştür.Çünkü,Kemalistler,İttihat-Terakki'nin açık bir devamıdır...

İttihat-Terakki'nin İstihbarat Örgütü'nün verdiği rapor üzerine gecikmeden Ermeni aydınları,ileri gelen politikacıları başta olmak üzere,topluca sürgüne gönderildiler.Mal varlıklarına el konuldu.Sürgün yollarında toplu katliamlar, işkenceler,tecavüzler ve her türlü insanlık dışı uygulama devam etti...Yüzbinlerce mazlum ve savunmasız insan;gözü doymamış sermaye sınıfı,Osmanlı Paşaları ve Generalleri ile tüm işbirlikçilerinin ırkçı,hunhar ve yayılmacı politikalarının kurbanı oldular.Çarlık Rusyası'na sığınanlar canlarını kurtardılar.Ya diğerleri...

Bu vahşet,Osmanlılar ve onların devamı "Yeni Türk Devleti"nin uygulamalarıdır.Gözler önünde ırzına geçilenler,katledilenler,kelleleri kılıçla biçilen anaları,babaları gören çocuklar...Onlar,Osmanlı ve "Yeni Türk Devleti"nin katliam ve politikalarının şahitleridirler.Onlar,acıyı,kederi her gün yaşadılar.Mazlum insanlar yaşamak istemenin bedelini ödediler.Şimdi,ihanetin,alçaklığın,insan onuruna yönelik tecavüzlerin hesabının verilmesini çocuklarına ve torunlarına

anlatıyorlar...Geçmişteki o acıları gören ve yaşayan insanların,onların çocukları,torunlarının mücadelelerinin haksız olduğu nasıl söylenebilir?Bunu iddia edenler,ancak hiçbir insani değeri kalmayan sömürgeci Türk devleti ve onun satılmış "yazar-çizer"leri olabilir...

Kürdistanlı Yurtseverler ve Sosyalistler olarak,Ermeni katliamının hesabını,verdiğimiz mücadeleyle,sömürgeci Türk devleti ve işbirlikçilerinden soruyoruz ve onları yargılıyoruz.

Kürt halkı,yıllarca Ermeni halkı ile birlikte kardeşçe yaşamıştır.Acıları,kederi ve mutlulukları paylaşmıştır.Sorunları ortaktır;Onu kendi bağrına basacak kadar vefalı ve cefakardır.

Biz,KKÖ olarak,toprağından sökülüp atılmış,yurdundan uzaklarda darmadağınık yaşayan ve mücadeleye gönül vermiş tüm Ermeni kardeşlerimizin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yerlerini almalarını;

Kendi ellerimizle kuracağımız Özgür,Bağımsız,Birleşik ve Demokratik bir Kürdistan'da yanyana,kardeşçe yaşamanın her iki halkın çıkarlarına hizmet edeceğini savunuyoruz.

Unutulmasın ki,düşmana vurulacak en önemli darbe,mücadele alanında ve orada savaşanlarla birlikte geçer.Ortak düşmana karşı ortak mücadele ile saflarımızı daha da sıklaştıralım.

KKÖ,24 Nisan Büyük Ermeni Jenosidini,E r m e n i H a l k ı'n ı n K a t l i a m günü kabul eder;bugünün tanınmasının mücadelesini verir.

24 NİSAN BÜYÜK ERMENİ JENOSİDİNİ UNUTMA!

KAHROLSUN SÖMÜRGECİ TC.DEVLETİ!

YAŞASIN ERMENİ VE KÜRT HALKLARININ BİRLİĞİ VE KARDEŞLİĞİ!

(r ı z g a r i)

KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ
Örgütlenme Komitesi

24 Nisan 1988

İRO I GOLAN !
ROJA YEKİTİ Û ŞEWRE Û TEKOŞİNA KARKERÊ NAVNETEVIYE ! (*)

Hevalno;

Di vi roja dirokiya mazında;bı mılyona karkêr mılê xwe û destê xwe dane hev;bı hevre dı bın ala enternasyonalizmêda dımeşın.Lı ser reya Marksizmê-Leninizmê jı bo cihanek nû avabıkın;bı dengek bılınd bangdıkın hev û bı hevra lı gelê bındest dıkın qêrin,dıbêjın ev doz dozame hemûyayê,ev bar barê ser mılêmeye,jıbo azadi û rızgariya gelê bındest û jıbo serfiraziya karkerê dınê jı me xebat tê xwestın.Marksist dızanın go tekoşina gelê bındest perçeki tekoşina karkeraye û bı tekoşina wanva gırêdayiye.Hemû karkerê dınê iro lı ser himê bindoziya Marksizmê,bı seriki zelal van fıkru gotına dibêjın.

Di vi roja giringda;hemû karkerê dınê bı awaki biryari hêzê xwe û hêzê gelê bındest dıkın yek.Em dızanın gava ku refê kedkıra dıji çina serdest hêzê xwe bı artêşa karkerê dınîda girênede û dı bın ala Partiya proletaryada jıbo rızgariyê nemeşe tekoşina wan nagije serkevtınê.

Disa em dızanın go çaxa ku proleter tekoşina xwe bıterê jıbo berwanda abori bıdominin tekoşin zêde pêşva naçe.Lewra ku tılamê karkera netenê jıbo tekoşina aboriye;tekoşin wi jıbo rızgariya gelê bındest û serdestiya karkerê hemû cihaneye.

Jıbo vi yekê ji tekoşina jı karkera tê xwestın eve;gereka proleter lı ser himê birdoziya Marksist-Leninist dı bın ala partiyêda şer bıke.Û disa,jı karkêra tê xwestın go karkêr tekoşina abori jıbo tekoşina rezani bıke pêpelık.Gava ku karker vê yekê pêkvabine roja serkevtınê gelêk nêzık dıbe.Jıbo kû ew tıfaq çênebe jı destê dewlemenda çı bê şûnva nade.

Çina serdest dıjmınê mırovtiyye.Dewlemend naxwazın mırovti bı awaki hemdemi pêşva bıçe.

Çina serdest naxwaza proleter û gelê kedkır dı nava zanistiyêda bigehijın,daxwaza bırjıvazi ewe ku karkêr û kedkır dınava nezani û kemneperestida bındest û nezan bımine.

Iro lı gelek welata 1 gûlan bı dılgeşi tê pirozkırın...

Pirozkırına rojê giring gelek başe.Lêtenê bıserê xwe pirozkırın û biranina van roja jıbo rızgariya gel û serkevtına karkêra besnine.Gereka tekoşin dı her aliyêda were dain.Çaxa kû biranin û pirozkırına van roja bı vê awayi were domandın ewê jıbo pêşva çûna tekoşinê û serkevtına karkera bıbe pêpelık.

Em şoreşgerê dı gırtıgeha Diyarbakir'da daxwazın go dı vê roja gırıngda gotın û nêrandınê xweyê rezani bı awaki kurt pêşkêşkın.

Iro rewşa Kurdıstan'ê çiye?Şerê dı nabêna Iran-Iraq'êda çıma gıraniya vi roj bı roj dıkeve ser Kurdıstan'ê?Ewê Kurdıstan lı ser kijan rêh rızgarbe?

Em dıxwazın Markist û rêxıstınê Kurdıstan'ê jıbo van pırsa bı seriki zelal bıfıkıre û bıhevre şêwrê bıke.

Çaxa kû bersiva van pırsa lı ser himê tirdoziya Marksist û partiya Leninist were dayin wi çaxê hemû tılam eşkera dıbe. Lı ser vi eşkeratıyê baş tê zaninê;ne bı serışki,neji bı nezani tekoşin pêşva naçe,serfıraz û rızgari çênabe.

Iro çıqas tekoşina çekdari dı Kurdıstanêda domdıkeji,em disa jıbo serokti û pêşengtiya vi şerê iro dışıkêdane.

Dı astênga Rohilata-navinda şerê çekdari roj bı roj gıran dıbe.Iro gıraniya şerê dı nabêna Iran û Iraq'êda bı tevai ketiye axa Kurdıstan'e.

Dıjmın naxwaze Marksistê Kurdıstan'ê bı tevdırbe.

Çaxa kû tekoşin jıbo rızgariya Kurdıstan were domandın, dıjmın dıxwazê ev tekoşin dıbın baskê wêda were ajotın.

Iro ştafê (dewletê) qolonyalist çıma alikariya hınek rêxıstına dıke?Em baş dızanın kû alikariya dıjmın jıbo çewti bıkeve nav tekoşine,tekoşina çekdari lı ser rêye Leninisti nemeşe û jıbo têkılıyê şoreşgera bı gelra çêrebe.

Hınek rêxıstın lı ser navê seroktıyê derketınê,lê em dızanın ew bı alikariya Suriye û Iran'ê tekoşina rızgariya Kurdistan'ê dıdın.Tekoşina ku bı alikariya qolonyalista were dayin ewê çıqas pêşva bıçe?Dıjmın çı çax rêya rasti,rêya serfırazi nışanê me daye.Jıbo vê yekêjı baş dızanın kû dıjmın rêya ronayi nişanê mê nade.Jı bo vê yekê jı pışt bı dıjmınva nayê gırêdan.

Tekoşina ku lı ser van fendê çêwti tê dayin gelê Kurd jı tekoşina rızgariya Kurdıstan'ê durxıstıye.Û hınek kesji bı dıjmınra ketıne nokeriyê.

Dı Kurdıstan'êda iro şerê çekdari lı ser rêya çewti tê ajotın.Ev çewtiya roj bı roj jıbo tekoşina rızgariyê dıbe bargıranı.

Kurdıstan qoloniki navnetewiye,dı nabêna çar ştafê qolonyalistêda hatiye parikırın.

Ştafê qolonyalist çawa dıjmınê gelê Kurd wûsaji dıjmınê karker ê gelê Tırk,Ereb û Farısaye.

Hêzê serdest tım bı awaki hûnaki û bıhevra êrış dıkın ser gelê Kurd.

Alikariya ku iro Suriye-Iran dıde Kurda jıbo rızgariya Kurdıstan'ê nine.Dı nabeyana zordarê qolonyalistanda mıxrıq heye.Dıjmın jıbo serfıraziya xwe alikariya dıde.Roja dı nabeyena dıjmında ev mıxrıq rabe alikari ji tê bırin.

Şerê iro Iran û Iraq dıdın jıbo berjewanda çina serdeste; dı nabêyna gelê kedkırda mıxrıq nine.Jı vi qasê gelê Kurd

bırayê gelê Tırk,Ereb û Farsıyaye,bırayê gelê hemû cihanêye.

Tekoşina iro dı Kurdıstan'êda jıbo rızgariya netewi û cıvakiye...Jıbo pêkanina vê yekê ji têxwestınê go partiki Marksist-Leninist were avakırın.Ew partiyêiro dı Kurdıstan'êda avabune lı ser himê Leninisiti nahatına hunakırın.

Jıbo vê yekêji yekiti dı nabêra sosyalistada çêretuye û bı gelê Kurdraji;dıbın ala partiyek leninistda tıfaq çêretuye, lı ser vi qewlê ji;ne bı sosyalistê Tırk,Ereb û Farsan ra, neji bı karkerê wanra têkıliyê qewin û têkıliyê sosyalisti nahatiye çırêdayin.

Bıvi awaye tekoşin pêşva naçe,serkevtın çêrabe.Jıbo serkevtına,jıbo rızgariya Kurdistan partiyek Leninsit lazıme. Partiyek bıkarıbe hemu sosyalista bine.cemhev;bernama (program) wi jıbo her çar perçe Kurdıstan were sazkırın.

Partiyek bıkarıbe hemû gelê Kurdıstanê jıbo rızgariya netewi û cıwaki dıbın ala xweda bıcıvine û bernamêda grêdayi eniya rızgariya netewai çebıke.

Partiyek lı ser himê birdoziya Marksizme û lı ser rêya Lenin nişandaye nayê avakırın,tekoşina rızgariya Kurdıstan pêşva naçe.Zanıbına ku em dı navêda hêşin bun û çehıştın viya jımerê dı bêje.

Daxwaza mê gırtıyê rezani dı gırtıgeha Diyarbekır'êda jı rêxıstın û hemû şoreşgerara ewe ku;dı vi biranina 1 GÛLAN'ê da bı seriki zelal disaji bıfıkırın jıbo avakırına partiya Qomünist û jıbo eniya rızgariya netewai.

Em sosyaliste proletaryayê Kurdıstan'ê bı hişê xwe û bı dılê xwe bı dozêda gırêdayine.

BIJÎ 1 GÛLAN! BIMRE QOLONYALÎZM!

(*) Bu metin Diyarbakır cezaevindeki Rızgari üyeleri tarafından yazılıp-dağıtılmıştır.Orjinalinden aynen alınmış - tır.

BİLDİRİ (*)

DEVRİMCİ KAMUOYUNA

Evet!Tarih yüzyıllardan beri Kürdistan'da belli aralıklarla ve çeşitli güçlerin boyunduruğu altında tekrarlanan sayısız soykırımlarından birine daha tanık oldu.Emperyalizm ve onun işbirlikçileri durumunda olan devletlerin başvurdukları sömürü-baskı ve haksız savaşlar dünyanın çeşitli yerlerinde sömürge-ezilen bağımlı uluslar üzerinde sürdürülmektedir.

En son İran-Irak arasındaki savaş yeni boyutlar kazanarak Kürdistan halkı üzerinde son yılların en büyük katliamlarına sahne olmaktadır.Tarihte çeşitli biçimlerde fetihlere maruz kalan Kürdistan halkı,günümüzde de gerici-sömürgeci devletler tarafından acımasız bir biçimde baskı ve jenosit politikaları ile karşı karşıyadır.Kürdistan'ın herhangibir parçasında gelişen ulusal kurtuluş savaşı gerici devletler tarafından pervasızca bastırılmaya çalışılmaktadır.

Sömürgeci Irak rejimi sömürgeci İran ile tutuşturduğu gerici savaşta,yıkımın ve yenilginin eşiğine yaklaştıkça Kürdistan halkına ve bağımsızlık özlemlerine azgınca saldırmakta,kendisi için tehdit olarak gördüğü halkımızı kimyasal silahlarla katletmektedir.1925 Cenevre Antlaşması'nda alınan "Savaşta Kimyasal Silah Kullanmama" kararını hiçe sayarak ve uluslararası bütün savaş kurallarını çiğneyerek Halepçe,Hormal gibi yerleşim birimlerini kimyasal bombardımana tabi tutarak insansız bir Kürdistan yaratmak istemektedir.

Tüm devrimici,ilerici,demokrat,sosyalist kamuoyunu Kürdistan'daki soykırıma karşı durmaya çağırırken,sömürgeci,ırkçı Irak rejimini büyük bir kinle lanetliyoruz.

İnanıyoruz ki,sömürgeci Irak rejimi döktüğü kanlarda boğulacak,zafer Kürdistan halkının ve Irak emekçilerinin olacaktır.

www.nefel.com

KÜK,TİKKO,ALA-RIZGARİ,PKK,RIZGARİ,KAWA davalarında yargılanan MALATYA E/TİPİ KAPALI CEZAEVİ'ndeki siyasi mahkumlar.

(*) Rızgari sanıkları bu konuda "Irak Maslahatgüzarlığı ve FKÖ temsilciliğine" verilmiş metinlere katılmamışlardır.

•

Mesaj

Değerli dostlar,

Toplumsal ve ulusal kurtuluş savaşlarının yükselmeye başladığı her ülkede sömürgeci devletler,dünya emperyalistleriyle birlikte bu yükselişi durdurmak için akla gelmeyen barbarlıklar ve çağdışı metodlar uygulamaktadırlar.

Bu savaşımda binlerce devrimci katledildi.Bu savaşımda uluslar yok edildi.Buna rağmen bu savaşım durmadı,durmayacakta.

İ.Kaypakkaya'nın katledilişinin 15.yıldönümünde,burada bu katliamı lanetlerken,bir başka katliamı daha yaşıyoruz.Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselişinden korkan sömürgeci Irak devleti,insanlığın hafızasından silinmeyecek ikinci bir Hiroşima,yani H a l e p ç e katliamını yaptı.Orada,Kürt olmaktan başka suçu olmayan silahsız,savunmasız insanlar,dünyanın gözleri içine bakıla bakıla zehirli gazlarla boğuldular.

Bu katliamlar gelişen toplumsal ve ulusal kurtuluş mücadelelerini durduramayacaktır.

Zafer ulusal ve toplumsal kurtuluş güçlerinindir.

Gecenize devrimci selamlarımızı iletir ve başarılar dileriz.

KAHROLSUN EMPERYALİZM-SÖMÜRGECİLİK VE FAŞİZM!

YAŞASIN KÜRT HALKININ ULUSAL VE TOPLUMSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ!

15.05.1988

Rêxistina Rizgarîya Kurdistan
(Rızgarî/Almanya)

•

BATI BERLİN

RIZGARİ KREUZBERG TÖRENLERİNE KATILDI

Her yıl geleneksel olarak Batı Berlin'in Kreuzberg bölgesinde kutlanan 1 Mayıs kutlama törenlerine bu yıl RRK-Rızgari de davetli idi.

Kreuzberg'deki 1 Mayıs 1988 törenlerinin organizasyonunu bu yıl "Sayım"a Boykot" komitesi üstlenmişti.Komite,alanda kurulan konuşma ve gösteri platformunda Rızgari'ye 1 saatlik bir zaman ayırdı.

Saat 14,30'da başlayan törenler 21're kadar devam etti. Yaklaşık 8 bin kişilik bir katılımla sürdürülen törenlerde RRK-Rızgari adına iki arkadaşımız, "Kürdistan'da genel durum,Kürtlerin güncel sorunları ve Halepçe olayı" ile ilgili olarak kitleyi bilgilendirdiler.

Ayrıca Rızgari Berlin temsilciliğinin düzenlediği stand'da Kürdistan'la ilgili çeşitli kitap,broşür,afiş ve fotoğraflar sergilendi.

KATİL EVREN KOVACAĞIZ SENİ HER YERDEN

Londra'da bulunan, Türkiyeli ve Kürdistanlı demokratik kitle örgütleri ve siyasal gruplar, Türkiye Cumhuriyeti Devlet "başkanı" Kenan Evren'in Temmuz ayında Londra'ya yapacağı geziyi engellemek amacıyla bir engelleme kampanyası düzenlemişlerdir. Bu kampanya, sendikacılar, milletvekilleri insan hakları savunucuları ve çok sayıdaki demokratik-devrimci kesim tarafından aktif bir şekilde desteklenmektedir.

Aşağıda imzaları bulunan bizler, bütün Türkiyelileri, Kürtleri ve Kıbrıslıları bu kampanyaya katılmaya ve Kenan Evren'in gezisini güçlü bir biçimde protesto etmeye çağırıyoruz.

Kenan Evren'in ismi, ayrılmaz bir şekilde 12 Eylül 1980 darbesi ile birleşmiştir. O günümüze değin kazanılmış işçi haklarına demokratik kazanımlara ve Kürt ulusuna karşı yürütülen azgınca saldırıların, baş sorumlularından biri olmuştur. 12 Eylül darbesinin sonuçları bugün ortadadır. Çalışanların ücüretleri 7-8 kat artarken fiyatlar 20 kat artmış, zenginler zengin, fakirler daha fakir hale gelmişlerdir. İnsanlık dışı koşullarda yaşamlarını sürdüren politik tutukluların sesleri ve işkence masalarında yaşamlarını yitirenlerin öyküleri, gündelik hayatın konuşma konularından biri haline gelmiştir. Kürt ulusu üzerinde sürdürülen barbar sömürgeci, ırkçı şöven politikanın bir parçası olarak, Kürdistanlı politik tutukluların fiziki olarak ortadan kaldırılması amaçlanmıştır.

15.000'e yakın politik tutuklunun ve 500'e yakın idam dosyasının varlığına, düşünce ve basın özgürlüğünün bulunmamasına karşın, Türkiye hükümeti ve onun NATO içindeki müttefikleri, Türkiye'nin demokratik bir ülke olduğunu söylemektedirler. Böylece, NATO hükümetleri, Türkiye devletinin çalışan sınıflara ve Kürt ulusuna karşı yürüttüğü saldırıları görmezlikten gelmekte açık veya gizli biçimlerde, Türkiye hükümetlerini desteklemektedirler. Bizler Kenan Evren'in İngiltere ziyaretini de bu politik tavrın doğal bir sonucu olarak değerlendiriyor ve tüm uluslararası kuruluşları, sendikaları, demokratik kesimleri ve insan hakları savunucularını bu politikanın karşısında yer almaya çağırıyoruz.

İngiltere Başbakanı M. Thatcher'in Nisan ayında, Türkiye'ye yaptığı resmi ziyaret ve T.C. Devlet "başkanı" Kenan Evren'in gerçekleştireceği ziyaret, Türkiye'nin uluslararası kamuoyunda bilinen kötü ününü unutturmaya ve onun, şiddetle ihtiyaç duyduğu "insan haklarına saygılı ülke" imajını doğrutmaya ve güçlendirmeye yönelik bir adımdır. Kıbrıs'ın işgali halen sürmekte iken, Musul ve Kerkük'ü işgal planları tartışılmakta ve Türkiye, gözle görülür bir şekilde kendi koşularına karşı yürüttüğü emperyalist amaçlı politikaları sürdürmeye kararlı gözükmektedir. Bugün Türkiye hükümetlerinin, bu politikalarını destekleyen ve sessiz kalan çevreler, yarının sorumluluğunu da omuzlarında taşıdıklarını unutmamalıdırlar.

Geçmişin adaletsizliklerini ve acılarını yeniden yaşamamak için Türk ve Kürt çalışan sınıflarının sürdürdüğü mücadele ve onun bir parçası olar bu kampanyaya katıl, aktif biçimde destekle!

Gelecek, işçi sınıfının kendi ellerinin eseri olacaktır.

1 Mayıs 1988

ANADOLU KÜLTÜR DERNEĞİ-AVRUPA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDARASYONU (ATİF) - DEVRİMCİ SOL - DEVRİMCİ YOL - ENTERNASYONAL - HALKEVİ - İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ (İTİB) - İNGİLTERE TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER FEDERASYONU (İTÖF) - KÜRDİSTAN İŞÇİ DERNEĞİ - RIZGARİ - SOL BİRLİK - SOSYALİST İŞÇİ - TÜRKİYE DAYANIŞMA KAMPANYASI - TÜRKİYE VE KUZEY KÜRDİSTAN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ (SEMPATİZANLARI) - VATAN PARTİSİ.

ULUSLARARASI MAHKEMENİN HEDEFLERİ *

1- Türkiye'deki rejimin tüm siyasi, adli ve hukuki uygulamalarını uluslarası düzeyde yargılamak ve mahkum etmek ...

2- Siyasi tutuklular için Genel Af, ölüm cezasının kaldırılması ve tüm insan hakları ihlallerinin durdurulması doğrultusunda Avrupa çapında Türkiye'deki rejimin üzerinde baskı kurmak...

3- İnsan Hakları Derneği'nin başlattığı kampanyanın hedeflerini ve demokratik güçlerin tüm anti-demokratik uygulamaların ve kurumların kaldırılmasına yönelik taleplerini desteklemek...

4- Türkiye'deki rejim tarafından siyasi takibe uğrayan ve Avrupa'da yaşamak zorunda kalan demokratik ve ilerici güçlerin konuşmalarını, savunmalarını dile getirmelerini sağlamak...

5- Türkiye'deki gerçek durum ve Türkiye Kürdistanı'ndaki savaş konusunda Avrupa demokratik kamu oyunu bilgilendirmek. Bağımsız bir devlet kurma hakkı dahil Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkının kabul edilmesi...

6- Avrupa Parlamentosu ve Konseyi'nden, Birleşmiş Milletlerden ve Avrupa ülkeleri hükümetlerinden Türkiye'deki rejime bir Genel Af'fın çıkarılması ve ölüm cezalarının kaldırılması doğrultusunda siyasi ve diplomatik baskı yapmalarını, Türkiye'ye yapılan askeri ve polis yardımlarının durdurulmasını talep etmek...

7- İnsan hakları ihlallerinin doğrultusunda gerekli adımları atacak uluslararası ve bağımsız bir izleme komisyonunun oluşturulması...

12 EYLÜL REJİMİNE KARŞI ULUSLARARASI MAHKEME KOOR. KOMİTESİ

ARMANCÊ MAHKIMA NAVNETEVÎ **

1- Hemî kırınê rejima Tırkiyê yên siyasî, adlî û huqukî dı arene navnetewî de mahkıme û bıke.
2- Jı bo gırtiyê siyasî afoya tevayi, rakirina cezayê idamkirinê û ji bo ku rejîma Tirkiyê li Avrupa têkeve bin baskiyê, qene ku îhlalkirina antî-demokratîk li Tirkiyê ben seknandin.
3- Şirovekirina daxwazê Komela Heqê Mirova û alîkarîkirin ji bo daxwazê hemî komel û rêxistinê din yên li hember kirinê anti-demokratîk yê rejîma Tirkiyê derdikevîn.
4- Alîkarîkirin ji bo xweparastin û bi serbestî xeberden ya kesê pêşveru ku îro ji ber zora rejîma Tirkiyê mecbur mane li AVrupa dijîn.
5- Di derhaka rewşa Tirkiyê ya îroyîn de û diderheka herba li Kurdistana Tirkiyê ji terefê rejîma Tirk ve tê meşandin, înformasiyon bidin Avrupayîyan. Ji bo ku gelê Kurd qedera xwe bi destê xwe tayîn bik e; dewleta xwe a serbixwe çêbike, bêt qebulkirin.
6- Ji bo ku Parlemento û Konseya AVrupa, Yekitiya Miletan û hikumetê weletê Avrupa biriyê siyasî û dîplomatîk li rejîma Tirkiyê baskî bikin, ku ew afoya tevayî derxe û cezayê idamkirinê rake, alîkariya leşkerî û ekonomîk ji Tirkiyê re neşîne.
7- Avakirina Komîsiyoneke navnetewî û serbixwe ya ku îhlalkirina heqe mirova li Tirkiyê mahkum û riswa bike, di vê derheqê de gavna bavêje.

KOMITA KORD. MAHKIMA NAVNETEWÎ YA LI DIJÎ REJÎMA 12 EYLULÊ.

---

* Bu metin, 9-10-11 Eylül 1988'de Avrupa'da başlayacak olan 12 Eylül Rejimine Karşı Uluslararası Mahkeme'ye çağrı broşüründen alınmıştır.
** Ew nivîs ji broşura "Mahkıma Navnetevî li Hember 12 Îlonê" hatiye girtin.